LA EVANGELIO LAŬ SANKTA MATEO

1 La genealogia registro de Jesuo Kristo, filo de
David, filo de Abraham.

2 Al Abraham naskiĝis Isaak, kaj al Isaak
naskiĝis Jakob, kaj al Jakob naskiĝis Jehuda kaj
liaj fratoj, 3 kaj al Jehuda naskiĝis Perec kaj
Zeraĥ el Tamar, kaj al Perec naskiĝis Ĥecron,
kaj al Ĥecron naskiĝis Ram, 4 kaj al Ram naskiĝis
Aminadab, kaj al Aminadab naskiĝis Naĥŝon, kaj
al Naĥŝon naskiĝis Salma, 5 kaj al Salma naskiĝis
Boaz el Raĥab, kaj al Boaz naskiĝis Obed el Rut,
kaj al Obed naskiĝis Jiŝaj, 6 kaj al Jiŝaj naskiĝis
David, la reĝo.

Kaj al David naskiĝis Salomono el la edzino
de Urija, 7 kaj al Salomono naskiĝis Reĥabeam,
kaj al Reĥabeam naskiĝis Abija, kaj al Abija
naskiĝis Asa, 8 kaj al Asa naskiĝis Jehoŝafat,
kaj al Jehoŝafat naskiĝis Joram, kaj al Joram
naskiĝis Uzija, 9 kaj al Uzija naskiĝis Jotam, kaj
al Jotam naskiĝis Aĥaz, kaj al Aĥaz naskiĝis
Ĥizkija, 10 kaj al Ĥizkija naskiĝis Manase, kaj
al Manase naskiĝis Amon, kaj al Amon naskiĝis
Joŝija, 11 kaj al Joŝija naskiĝis Jeĥonja kaj liaj
fratoj, je la tempo de la transloĝiĝo en Babelon.

12 Kaj post la transloĝiĝo en Babelon, al Jeĥonja
naskiĝis Ŝealtiel, kaj al Ŝealtiel naskiĝis Zeruba-
bel, 13 kaj al Zerubabel naskiĝis Abiud, kaj al
Abiud naskiĝis Eljakim, kaj al Eljakim naskiĝis
Azor, 14 kaj al Azor naskiĝis Cadok, kaj al Cadok
naskiĝis Aĥim, kaj al Aĥim naskiĝis Eliud, 15 kaj
al Eliud naskiĝis Eleazar, kaj al Eleazar naskiĝis
Mattan, kaj al Mattan naskiĝis Jakob, 16 kaj al
Jakob naskiĝis Jozef, edzo de Maria, el kiu estis
naskita Jesuo, kiu estas nomata Kristo.

17 Tial ĉiuj generacioj de Abraham ĝis David
estas dek kvar generacioj, kaj de David ĝis la
transloĝiĝo en Babelon dek kvar generacioj, kaj
de la transloĝiĝo en Babelon ĝis la Kristo dek
kvar generacioj.

18 Kaj la naskiĝo de Jesuo Kristo estis tia-
maniere: kiam lia patrino Maria estis fi-
anĉinigita al Jozef, antaŭ ol ili kunvenis, ŝi
troviĝis graveda per la Sankta Spirito. 19 Kaj
ŝia edzo Jozef, estante justulo, kaj ne volante
meti ŝin al publika malhonoro, volis ŝin sekrete
forsendi. 20 Sed kiam li pripensis tion, jen anĝelo
de la Eternulo aperis al li en sonĝo, dirante:
Jozef, filo de David, ne timu preni al vi vian
edzinon Maria; ĉar tio, kio naskiĝos de ŝi, estas
per la Sankta Spirito. 21 Kaj ŝi naskos filon; kaj
vi nomos lin JESUO; ĉar li savos sian popolon
de ĝiaj pekoj. 22 Kaj ĉio tio okazis, por ke
plenumiĝu tio, kion la Eternulo parolis per la
profeto, dirante:

23 Jen virgulino gravediĝos kaj naskos filon,
Kaj oni donos al li la nomon Emanuel;

tio estas, Dio kun ni. 24 Kaj Jozef, leviĝinte el
sia dormo, faris, kiel ordonis al li la anĝelo de la
Eternulo, kaj prenis al si sian edzinon; 25 kaj li
ne ekkonis ŝin, ĝis ŝi naskis filon; kaj li donis al
li la nomon JESUO.

2

1 Kaj kiam Jesuo estis naskita en Bet-Leĥem de
Judujo en la tempo de la reĝo Herodo, jen saĝuloj
el la oriento venis al Jerusalem, dirante: 2 Kie
estas tiu, kiu estas naskita Reĝo de la Judoj? ĉar
ni vidis lian stelon en la oriento, kaj venis, por
adorkliniĝi al li. 3 Kaj kiam la reĝo Herodo tion
aŭdis, li maltrankviliĝis, kaj la tuta Jerusalem
kun li. 4 Kaj kunveniginte ĉiujn ĉefpastrojn kaj
skribistojn de la popolo, li demandis al ili, kie la
Kristo devas naskiĝi. 5 Kaj ili diris al li: En Bet-
Leĥem de Judujo, ĉar per la profeto estas skribite
jene:

6 Kaj vi, ho Bet-Leĥem, lando de Judujo,
Neniel estas plej malgranda inter la regantoj de
Judujo;
Ĉar el vi venos reganto,
Kiu paŝtos Mian popolon Izrael.

7 Tiam Herodo sekrete venigis la saĝulojn, kaj
precize sciiĝis de ili pri la tempo, kiam aperis la
stelo. 8 Kaj li sendis ilin al Bet-Leĥem, dirante:
Iru kaj elserĉu zorge pri la knabeto; kaj kiam vi
lin trovos, sciigu al mi, por ke mi ankaŭ venu
kaj adorkliniĝu al li. 9 Kaj aŭdinte la reĝon,
ili ekvojiris; kaj jen la stelo, kiun ili vidis en
la oriento, antaŭiris ilin, ĝis ĝi venis kaj staris

super la loko, kie estis la juna knabeto. 10 Kaj
vidante la stelon, ili ĝojis kun tre granda ĝojo.
11 Kaj veninte en la domon, ili vidis la knabeton
kun lia patrino Maria, kaj adorkliniĝis al li; kaj
malferminte siajn trezorojn, ili faligis sin kaj
prezentis al li donacojn: oron kaj olibanon kaj
mirhon. 12 Kaj avertite de Dio en sonĝo, ke ili ne
iru returne al Herodo, ili foriris per alia vojo al
sia lando.
13 Kaj post ilia foriro jen anĝelo de la Eternulo
aperis en sonĝo al Jozef, dirante: Leviĝu, kaj
prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj for-
rapidu en Egiptujon, kaj restu tie, ĝis mi parolos
al vi; ĉar Herodo serĉos la knabeton, por lin
pereigi. 14 Kaj li leviĝis, kaj prenis la knabeton
kaj lian patrinon nokte, kaj migris en Egiptujon,
15 kaj restis tie ĝis la morto de Herodo; por ke
plenumiĝu tio, kion la Eternulo parolis per la
profeto, dirante: El Egiptujo Mi vokis Mian filon.
16 Tiam Herodo, ekvidinte, ke li estas trompita
de la saĝuloj, tre koleris; kaj sendinte, li mortigis
ĉiujn knabojn en Bet-Leĥem kaj en ĉiuj ĝiaj
ĉirkaŭaĵoj, havantajn du jarojn aŭ malpli, laŭ
la tempo, pri kiu li precize sciiĝis de la saĝuloj.
17 Tiam plenumiĝis tio, kio estis dirita per la
profeto Jeremia, nome:
18 Voĉo estas aŭdita en Rama,
Ĝemado kaj maldolĉa plorado,
Raĥel priploras siajn infanojn,
Kaj ŝi ne volas konsoliĝi, ĉar ili forestas.
19 Sed kiam Herodo mortis, jen anĝelo de la
Eternulo aperis en sonĝo al Jozef en Egiptujo,

dirante: 20 Leviĝu, kaj prenu la knabeton kaj
lian patrinon, kaj iru en la landon de Izrael; ĉar
mortis tiuj, kiuj atencis la vivon de la knabeto.
21 Kaj li leviĝis, kaj prenis la knabeton kaj
lian patrinon, kaj venis en la landon de Izrael.
22 Sed kiam li aŭdis, ke Arĥelao reĝas en Judujo
anstataŭ sia patro Herodo, li timis iri tien; kaj
avertite de Dio en sonĝo, li fortiris sin en la
regionojn de Galileo, 23 kaj venis al kaj loĝis en
urbo nomata Nazaret, por ke plenumiĝu tio, kio
estis dirita per la profetoj, ke li estos nomata
Nazaretano.

3

1 En tiuj tagoj venis Johano, la Baptisto,
predikante en la dezerto de Judujo, 2 kaj dirante:
Pentu, ĉar alproksimiĝis la regno de la ĉielo.
3 Ĉar li estas tiu, pri kiu estis dirite per la profeto
Jesaja:

Voĉo de krianto en la dezerto:
Pretigu la vojon de la Eternulo,
Rektigu Liajn irejojn.

4 Kaj tiu Johano havis sian vestaĵon el kamelaj
haroj, kaj ledan zonon ĉirkaŭ siaj lumboj, kaj lia
nutraĵo estis akridoj kaj sovaĝa mielo. 5 Tiam
eliris al li Jerusalem kaj la tuta Judujo kaj la tuta
ĉirkaŭaĵo de Jordan; 6 kaj ili estis baptitaj de
li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn.
7 Kaj vidante multajn el la Fariseoj kaj Sadukeoj
venantajn al lia baptado, li diris al ili: Ho
vipuridoj! kiu vin avertis forkuri de la venonta
kolero? 8 Donu do fruktojn taŭgajn por pento;
9 kaj ne pensu diri en vi: Ni havas Abrahamon

kiel patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio povas el
ĉi tiuj ŝtonoj starigi idojn al Abraham. 10 Kaj
jam la hakilo kuŝas ĉe la radiko de la arboj;
tial ĉiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas
dehakata, kaj ĵetata en fajron. 11 Mi ja vin baptas
per akvo por pento; sed tiu, kiu venas post mi,
estas pli potenca ol mi; liajn ŝuojn mi ne estas
inda porti; li vin baptos per la Sankta Spirito
kaj per fajro; 12 lia ventumilo estas en lia mano,
kaj li elpurigos sian draŝejon, kaj li kolektos sian
tritikon en la grenejon; sed la grenventumaĵon li
bruligos per fajro neestingebla.

13 Tiam venis Jesuo el Galileo al Jordan al
Johano, por esti baptata de li. 14 Sed tiu lin
malakceptis, dirante: Mi bezonas esti baptata
de vi, kaj ĉu vi venas al mi? 15 Sed Jesuo
responde diris al li: Lasu do, ĉar tiel decas al
ni plenumi ĉian justecon. Tiam li lasis lin. 16 Kaj
Jesuo, baptite, supreniris tuj el la akvo; kaj jen la
ĉielo malfermiĝis, kaj li vidis la Spiriton de Dio
malsuprenirantan kiel kolombo, kaj venantan
sur lin; 17 kaj jen voĉo el la ĉielo, dirante: Ĉi
tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas
plezuron.

4

1 Tiam Jesuo estis kondukita supren de la
Spirito en la dezerton, por esti tentata de la
diablo. 2 Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek
noktojn, li poste malsatis. 3 Kaj la tentanto venis,
kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke
tiuj ŝtonoj fariĝu panoj. 4 Sed responde li diris:
Estas skribite: Ne per la pano sole vivas homo,

sed per ĉiu vorto, kiu eliras el la buŝo de Dio.
5 Poste la diablo portis lin en la sanktan urbon,
kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo,
6 kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ĵetu vin
malsupren, ĉar estas skribite:

Al Siaj anĝeloj Li ordonos pri vi,
Kaj sur la manoj ili vin portos,
Por ke vi ne falpuŝiĝu sur ŝtono per via piedo.

7 Jesuo diris al li: Ankaŭ estas skribite: Ne
provu la Eternulon, vian Dion. 8 Denove la diablo
portis lin al monto tre alta, kaj montris al li ĉiujn
regnojn de la mondo kaj ilian gloron, 9 kaj diris
al li: Ĉion tion mi donos al vi, se vi faligos vin
kaj adorkliniĝos al mi. 10 Tiam Jesuo diris al li:
Foriru, Satano! ĉar estas skribite: Al la Eternulo,
via Dio, vi adorkliniĝu, kaj al Li sola vi servu.
11 Tiam la diablo forlasis lin, kaj jen anĝeloj venis
kaj servadis al li.

12 Kaj aŭdinte, ke Johano estas arestita, li
foriris en Galileon; 13 kaj lasinte Nazareton, li
venis al kaj loĝis en Kapernaum apudmara, en la
limoj de Zebulun kaj Naftali; 14 por ke plenumiĝu
tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome:

15 Lando de Zebulun kaj lando de Naftali,
Laŭvoje de la maro, transe de Jordan,
Galileo de la nacioj,
16 La popolo, sidanta en mallumo,
Ekvidis grandan lumon,
Kaj al homoj, sidantaj en lando de ombra morto,
ekbrilis lumo.

17 De tiam Jesuo komencis prediki, kaj diri:
Pentu, ĉar la regno de la ĉielo alproksimiĝis.

[18] Kaj piedirante apud la maro de Galileo, li
vidis du fratojn, Simonon, kiu estis nomata Petro,
kaj Andreon, lian fraton, ĵetantajn reton en la
maron, ĉar ili estis fiŝkaptistoj. [19] Kaj li diris al
ili: Venu post mi, kaj mi faros vin kaptistoj de
homoj. [20] Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj sekvis
lin. [21] Kaj antaŭenirinte de tie, li vidis aliajn du
fratojn, Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon,
lian fraton, en la ŝipeto kun ilia patro Zebedeo,
riparantajn siajn retojn; kaj li vokis ilin. [22] Kaj ili
tuj forlasis la ŝipeton kaj sian patron, kaj sekvis
lin.
[23] Kaj Jesuo trairis tra la tuta Galileo, instru-
ante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evange-
lion de la regno, kaj kuracante ĉian malsanon kaj
ĉian malfortaĵon inter la popolo. [24] Kaj lia famo
disvastiĝis en la tuta Sirio; kaj oni alkondukis
al li ĉiujn malsanulojn, malfortigitajn de diver-
saj malsanoj kaj turmentoj, demonhavantojn,
epilepsiulojn, kaj paralizulojn, kaj li resanigis
ilin. [25] Kaj grandaj homamasoj lin sekvis el
Galileo kaj Dekapolis kaj Jerusalem kaj Judujo kaj
el trans Jordan.

5

[1] Kaj vidinte la homamasojn, li supreniris sur
la monton, kaj kiam li sidiĝis, liaj disĉiploj venis
al li; [2] kaj malferminte la buŝon, li instruis ilin,
dirante:
[3] Feliĉaj estas la malriĉaj en spirito, ĉar ilia
estas la regno de la ĉielo.
[4] Feliĉaj estas la plorantaj, ĉar ili konsoliĝos.

5 Feliĉaj estas la humilaj, ĉar ili heredos la
teron.
6 Feliĉaj estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas
justecon, ĉar ili satiĝos.
7 Feliĉaj estas la kompatemaj, ĉar ili ricevos
kompaton.
8 Feliĉaj estas la kore puraj, ĉar ili vidos Dion.
9 Feliĉaj estas la pacigantoj, ĉar filoj de Dio ili
estos nomataj.
10 Feliĉaj estas tiuj, kiuj estas persekutitaj
pro justeco, ĉar ilia estas la regno de la ĉielo.
11 Feliĉaj estas vi, kiam oni vin riproĉos kaj
persekutos kaj false vin kalumnios pro mi.
12 Ĝoju kaj raviĝu, ĉar via rekompenco estos
granda en la ĉielo; ĉar tiel oni persekutis la
profetojn, kiuj estis antaŭ vi.
13 Vi estas la salo de la tero; sed se la salo
sengustiĝis, per kio ĝi estos salita? ĝi jam taŭgas
por nenio, krom por esti elĵetita kaj piedpremita
de homoj. 14 Vi estas la lumo de la mondo.
Urbo starigita sur monto ne povas esti kaŝita.
15 Kiam oni bruligas lampon, oni metas ĝin ne
sub grenmezurilon, sed sur la lampingon; kaj ĝi
lumas sur ĉiujn, kiuj estas en la domo. 16 Tiel
same via lumo lumu antaŭ homoj, por ke ili vidu
viajn bonajn farojn, kaj gloru vian Patron, kiu
estas en la ĉielo.
17 Ne pensu, ke mi venis, por detrui la leĝon
aŭ la profetojn; mi venis, ne por detrui, sed
por plenumi. 18 Vere mi diras al vi: Ĝis la
ĉielo kaj la tero forpasos, nek unu joto nek unu
streketo forpasos de la leĝo, ĝis ĉio plenumiĝos.
19 Tial, kiu malobservos unu el ĉi tiuj plej

malgrandaj ordonoj kaj tiel instruos homojn, tiu
estos nomata la plej malgranda en la regno de
la ĉielo; sed kiu faros ilin kaj instruos, tiu estos
nomata granda en la regno de la ĉielo. 20 Ĉar mi
diras al vi, ke se via justeco ne superos la justecon
de la skribistoj kaj la Fariseoj, vi tute ne eniros
en la regnon de la ĉielo.
21 Vi aŭdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne
mortigu, kaj kiu mortigos, tiu estos en danĝero
de juĝado; 22 sed mi diras al vi, ke kiu koleras
kontraŭ sia frato, tiu estos en danĝero de juĝado;
kaj kiu diros al sia frato: Raka, tiu estos en
danĝero de la sinedrio; kaj kiu diros: Malsaĝulo,
tiu estos en danĝero de Gehena de fajro. 23 Tial,
se vi prezentas vian oferon ĉe la altaro, kaj
tie memoras, ke via frato havas ion kontraŭ vi,
24 lasu tie vian oferon antaŭ la altaro, kaj foriru,
unue paciĝu kun via frato, kaj poste venu kaj
prezentu vian oferon. 25 Konsentu rapide kun via
kontraŭulo, dum vi estas kun li sur la vojo, por
ke la kontraŭulo ne transdonu vin al la juĝisto,
kaj la juĝisto al la subulo, kaj por ke vi ne estu
ĵetita en malliberejon. 26 Vere mi diras al vi,
ke vi neniel eliros el tie, ĝis vi pagos la lastan
kodranton.
27 Vi aŭdis, ke estas dirite: Ne adultu; 28 sed
mi diras al vi, ke ĉiu, kiu rigardas virinon, por
deziri ŝin, jam adultis je ŝi en sia koro. 29 Kaj se
via dekstra okulo faligas vin, elŝiru kaj forĵetu
ĝin; ĉar estus pli bone por vi, se unu el viaj
membroj pereus, ol se via tuta korpo estus ĵetita
en Gehenan. 30 Kaj se via dekstra mano faligas
vin, detranĉu kaj forĵetu ĝin; ĉar estus pli bone

por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se
via tuta korpo irus en Gehenan. 31 Estas ankaŭ
dirite: Kiu forsendos sian edzinon, tiu donu
al ŝi eksedzigan leteron; 32 sed mi diras al vi,
ke ĉiu, kiu forsendas sian edzinon, krom pro
malĉasteco, igas ŝin adulti; kaj kiu edziĝos kun
forsenditino, tiu adultas.

33 Plue, vi aŭdis, ke estas dirite al la antikvuloj:
Ne rompu ĵurojn, sed plenumu viajn ĵurojn
antaŭ la Eternulo; 34 sed mi diras al vi: Tute ne
ĵuru; nek per la ĉielo, ĉar ĝi estas la trono de
Dio; 35 nek per la tero, ĉar ĝi estas la benketo de
Liaj piedoj; nek per Jerusalem, ĉar ĝi estas urbo
de la granda Reĝo. 36 Nek ĵuru per via kapo, ĉar
vi ne povas fari eĉ unu haron blanka aŭ nigra.
37 Sed via parolo estu: Jes, jes, ne, ne; ĉio ekster
tio estas el malbono.

38 Vi aŭdis, ke estas dirite: Okulon pro okulo,
kaj denton pro dento; 39 sed mi diras al vi: Ne
rezistu al malbono; sed al tiu, kiu frapas vian
dekstran vangon, turnu ankaŭ la alian. 40 Kaj se
iu deziras procesi kontraŭ vi, por forpreni vian
tunikon, lasu lin preni ankaŭ vian mantelon.
41 Kaj se iu devigas vin iri unu mejlon, iru kun li
du. 42 Donu al tiu, kiu petas de vi; kaj ne deturnu
vin de tiu, kiu deziras prunti de vi.

43 Vi aŭdis, ke estas dirite: Amu vian
proksimulon, kaj malamu vian malamikon;
44 sed mi diras al vi: Amu viajn malamikojn,
kaj preĝu por viaj persekutantoj; 45 por ke vi
estu filoj de via Patro, kiu estas en la ĉielo;
ĉar Li levas Sian sunon sur la malbonulojn kaj
bonulojn, kaj sendas pluvon sur la justulojn kaj

la maljustulojn. 46 Ĉar se vi amas tiujn, kiuj
amas vin, kian rekompencon vi havas? ĉu ne
tion saman faras eĉ la impostistoj? 47 Kaj se vi
salutas nur sole viajn fratojn, kion ekstran vi
faras? ĉu ne tion saman faras eĉ la nacianoj?
48 Estu do perfektaj, kiel ankaŭ via ĉiela Patro
estas perfekta.

6

1 Gardu vin, ke vi ne faru vian justaĵon antaŭ
homoj, por esti alrigardataj de ili; alie vi ne havas
rekompencon ĉe via Patro, kiu estas en la ĉielo.
2 Tial, kiam vi donos almozon, ne sonigu
trumpeton antaŭ vi, kiel faras la hipokrituloj en
la sinagogoj kaj sur la stratoj, por havi gloron ĉe
homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian
rekompencon. 3 Sed kiam vi donas almozon, ne
lasu vian maldekstran manon scii, kion faras via
dekstra; 4 por ke via almozo estu en sekreto; kaj
via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos.
5 Kaj kiam vi preĝas, ne estu kiel la hipokrit-
uloj; ĉar ili amas preĝi, starante en la sinagogoj
kaj ĉe la anguloj de la stratoj, por montri sin al
homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian
rekompencon. 6 Sed vi, kiam vi preĝas, eniru
en vian ĉambreton, kaj ŝlosinte vian pordon,
preĝu al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via
Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos.
7 Kaj dum via preĝado ne vante ripetadu, kiel la
nacianoj; ĉar ili supozas, ke ili estos aŭskultitaj
pro sia multvorteco. 8 Ne estu similaj al ili; ĉar
via Patro scias, kion vi bezonas, antaŭ ol vi petas
de Li. 9 Vi do preĝu jene: Patro nia, kiu estas en

la ĉielo, Via nomo estu sanktigita. 10 Venu Via
regno, plenumiĝu Via volo, kiel en la ĉielo, tiel
ankaŭ sur la tero. 11 Nian panon ĉiutagan donu
al ni hodiaŭ. 12 Kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn,
kiel ankaŭ ni pardonas al niaj ŝuldantoj. 13 Kaj
ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de la
malbono. 14 Ĉar se vi pardonas al homoj iliajn
kulpojn, via Patro ĉiela ankaŭ pardonos al vi.
15 Sed se vi ne pardonas al homoj iliajn kulpojn,
via Patro ankaŭ ne pardonos viajn kulpojn.

16 Kaj kiam vi fastas, ne estu kiel la hipokritu-
loj, kun malĝoja mieno; ĉar ili malbeligas sian
vizaĝon, por ke al homoj ili ŝajnu fasti. Vere
mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencon.
17 Sed fastante, vi oleu vian kapon kaj lavu vian
vizaĝon; 18 por ke vi ne al homoj ŝajnu fasti, sed
al via Patro en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas
en sekreto, vin rekompencos.

19 Ne provizu al vi trezorojn sur la tero,
kie tineo kaj rusto konsumas, kaj kie ŝtelistoj
trafosas kaj ŝtelas; 20 sed provizu al vi trezorojn
en la ĉielo, kie nek tineo nek rusto konsumas,
kaj kie ŝtelistoj nek trafosas nek ŝtelas; 21 ĉar kie
estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro. 22 La
lampo de la korpo estas la okulo; se do via okulo
estas sendifekta, via tuta korpo estos luma. 23 Sed
se via okulo estas malbona, via tuta korpo estos
malluma. Se do la lumo en vi estas mallumo,
kiel densa estas la mallumo! 24 Neniu povas
esti sklavo por du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos
unu kaj amos la alian, aŭ li aliĝos al unu kaj
malestimos la alian. Vi ne povas servi al Dio kaj

al Mamono! 25 Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri
via vivo, kion vi manĝu, aŭ kion vi trinku; nek
pri via korpo, kion vi surmetu. Ĉu la vivo ne
estas pli ol nutraĵo, kaj la korpo pli ol vestaĵo?
26 Rigardu la birdojn de la ĉielo, ke ili ne semas,
nek rikoltas, nek kolektas en grenejojn, kaj via
Patro ĉiela ilin nutras. Ĉu vi ne multe pli valoras
ol ili? 27 Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni
unu ulnon al sia staturo? 28 Kaj kial vi zorgas
pri vestaĵo? Pripensu la liliojn de la kampo, kiel
ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas; 29 tamen
mi diras al vi, ke eĉ Salomono en sia tuta gloro
ne estis ornamita, kiel unu el ĉi tiuj. 30 Sed se
Dio tiel vestas la kampan herbaĵon, kiu ekzistas
hodiaŭ, kaj morgaŭ estos ĵetata en fornon, kiom
pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj? 31 Tial
ne zorgu, dirante: Kion ni manĝu? aŭ: Kion ni
trinku? aŭ: Kion ni surmetu? 32 Ĉar pri ĉio tio
serĉas la nacianoj; ĉar via Patro ĉiela scias, ke vi
bezonas ĉion tion. 33 Sed celu unue Lian regnon
kaj Lian justecon, kaj ĉio tio estos aldonita al
vi. 34 Tial ne zorgu pri la morgaŭa tago, ĉar la
morgaŭa tago zorgos pri si mem. Sufiĉa por la
tago estas ĝia propra malbono.

7

1 Ne juĝu, por ke vi ne estu juĝataj. 2 Ĉar per
kia juĝo vi juĝos, per tia vi estos juĝitaj; kaj per
kia mezuro vi mezuros, per tia oni mezuros al
vi. 3 Kaj kial vi rigardas la lignereton en la okulo
de via frato, kaj ne pripensas la trabon en via
okulo? 4 Kiel vi diros al via frato: Lasu min eltiri

la lignereton el via okulo; kaj jen la trabo en via
propra okulo? 5 Hipokritulo, eligu unue la trabon
el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri la
lignereton el la okulo de via frato.

6 Ne donu sanktaĵon al la hundoj, nek ĵetu
viajn perlojn antaŭ la porkoj; por ke ili ne premu
ilin sub la piedoj, nek poste, sin turninte, disŝiru
vin.

7 Petu, kaj estos donite al vi; serĉu, kaj vi
trovos; frapu, kaj estos malfermite al vi; 8 ĉar
ĉiu petanto ricevas, kaj la serĉanto trovas, kaj al
la frapanto estos malfermite. 9 Plue, kiu homo el
vi, kies filo de li petos panon, donos al li ŝtonon;
10 aŭ se li petos fiŝon, donos al li serpenton?
11 Se do vi, estante malbonaj, scias doni bonajn
donacojn al viaj filoj, kiom pli certe via Patro,
kiu estas en la ĉielo, donos bonaĵojn al tiuj, kiuj
petas de Li? 12 Ĉion ajn do, kion vi deziras, ke la
homoj faru al vi, vi ankaŭ faru al ili; ĉar ĉi tio
estas la leĝo kaj la profetoj.

13 Eniru tra la mallarĝa pordo, ĉar larĝa estas
la pordego kaj vasta estas la vojo kondukanta
al la pereo, kaj multaj tra ĝi eniras. 14 Ĉar
mallarĝa estas la pordo kaj malvastigita estas la
vojo kondukanta al la vivo, kaj malmultaj ĝin
trovas.

15 Gardu vin kontraŭ la falsaj profetoj, kiuj
venas al vi en ŝafaj feloj, sed interne estas
rabemaj lupoj. 16 Per iliaj fruktoj vi konos ilin.
Ĉu el dornarbetoj oni kolektas vinberojn, aŭ el
kardoj figojn? 17 Tiel ĉiu bona arbo donas bonajn

fruktojn, sed putra arbo donas malbonajn fruk-
tojn. 18 Bona arbo ne povas doni malbonajn
fruktojn, nek putra arbo doni bonajn fruktojn.
19 Ĉiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas
dehakata kaj ĵetata en fajron. 20 Tial per iliaj
fruktoj vi konos ilin. 21 Ne ĉiu, kiu diras al mi:
Sinjoro, Sinjoro, eniros en la regnon de la ĉielo;
sed tiu, kiu plenumas la volon de mia Patro, kiu
estas en la ĉielo. 22 Multaj diros al mi en tiu
tago: Sinjoro, Sinjoro, ĉu ni ne profetis en via
nomo, kaj en via nomo elpelis demonojn, kaj en
via nomo faris multajn potencaĵojn? 23 Kaj tiam
mi konfesos al ili: Mi neniam konis vin; foriĝu
de mi, vi farantoj de maljusteco. 24 Tial ĉiu,
kiu aŭdas ĉi tiujn miajn parolojn kaj plenumas
ilin, estos komparata al saĝa viro, kiu konstruis
sian domon sur roko; 25 kaj falis pluvo, kaj venis
inundoj, kaj blovis ventoj, kaj albatis tiun domon,
kaj ĝi ne falis; ĉar ĝi estis fondita sur roko. 26 Kaj
ĉiu, kiu aŭdas ĉi tiujn miajn parolojn kaj ne
plenumas ilin, estos komparata al viro malsaĝa,
kiu konstruis sian domon sur la sablo; 27 kaj falis
pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj sin
ĵetis sur tiun domon, kaj ĝi falis; kaj granda estis
ĝia falo.

28 Kaj kiam Jesuo finis tiujn parolojn, la homa-
masoj miregis pri lia instruado; 29 ĉar li instruis
ilin, kiel havanta aŭtoritaton, kaj ne kiel iliaj
skribistoj.

8

1 Kaj kiam li malsupreniris de la monto, lin

sekvis grandaj homamasoj. 2 Kaj jen venis al li
leprulo kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, se
vi volas, vi povas min purigi. 3 Kaj li etendis
la manon kaj tuŝis lin, dirante: Mi volas; estu
purigita. Kaj tuj lia lepro estis purigita. 4 Kaj
Jesuo diris al li: Zorgu, ke vi diru al neniu. Sed
iru, montru vin al la pastro, kaj oferu la donon,
kiun Moseo ordonis, por atesto al ili.

5 Kaj kiam li eniris en Kapernaumon, venis al
li centestro, petante lin, 6 kaj dirante: Sinjoro,
mia knabo kuŝas paralizulo en la domo, kaj
terure suferas. 7 Kaj li diris al li: Mi venos,
kaj sanigos lin. 8 Kaj la centestro responde
diris: Sinjoro, mi ne estas inda, ke vi venu sub
mian tegmenton; sed nur parolu vorte, kaj mia
knabo saniĝos. 9 Ĉar mi ankaŭ estas homo sub
aŭtoritato, havante soldatojn sub mi; kaj mi
diras al ĉi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu;
kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru ĉi tion; kaj li
ĝin faras. 10 Kaj kiam Jesuo tion aŭdis, li miris,
kaj diris al la sekvantoj: Vere mi diras al vi, ke
ĉe neniu en Izrael mi trovis tiom da fido. 11 Kaj
mi diras al vi, ke multaj venos el la oriento kaj la
okcidento, kaj sidiĝos kun Abraham kaj Isaak kaj
Jakob en la regno de la ĉielo; 12 sed la filoj de la
regno estos elĵetitaj en la eksteran mallumon; tie
estos la plorado kaj la grincado de dentoj. 13 Kaj
Jesuo diris al la centestro: Iru; kiel vi kredis, tiel
estu farite al vi. Kaj lia knabo saniĝis en tiu sama
horo.

14 Kaj kiam Jesuo venis en la domon de Petro, li
vidis lian bopatrinon kuŝanta, malsana de febro.

15 Kaj li tuŝis ŝian manon, kaj la febro forlasis
ŝin; kaj ŝi leviĝis kaj servis al li. 16 Kaj kiam
vesperiĝis, oni venigis al li multajn demonha-
vantojn; kaj li elpelis la spiritojn per vorto, kaj
sanigis ĉiujn malsanulojn; 17 por ke plenumiĝu
tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome: Li
mem prenis niajn malfortaĵojn kaj portis niajn
malsanojn.

18 Kaj kiam Jesuo vidis ĉirkaŭ si grandan
homamason, li ordonis transiri al la alia bordo.
19 Kaj venis unu skribisto, kaj diris al li: Majstro,
mi vin sekvos, kien ajn vi iros. 20 Kaj Jesuo diris
al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la
ĉielo havas ripozejojn; sed la Filo de homo ne
havas, kie kuŝigi sian kapon. 21 Kaj alia el la
disĉiploj diris al li: Sinjoro, permesu al mi unue
iri kaj enterigi mian patron. 22 Sed Jesuo diris
al li: Sekvu min, kaj lasu la mortintojn enterigi
siajn mortintojn.

23 Kaj kiam li eniris en ŝipeton, liaj disĉiploj lin
sekvis. 24 Kaj jen okazis granda malsereno sur la
maro, tiel ke la ŝipeto estis kovrita de la ondoj;
sed li dormadis. 25 Kaj ili venis, kaj vekis lin,
dirante: Sinjoro, savu; ni pereas. 26 Kaj li diris
al ili: Kial vi estas timemaj, ho malgrandfiduloj?
Tiam li leviĝis, kaj admonis la ventojn kaj la
maron; kaj fariĝis granda sereno. 27 Kaj la homoj
miregis, dirante: Kia estas ĉi tiu, ke eĉ la ventoj
kaj la maro lin obeas?

28 Kaj kiam li venis al la alia bordo, en
la landon de la Gadaranoj, lin renkontis du
demonhavantoj, elvenante el inter la tomboj,

tre furiozaj, tiel, ke neniu povis preterpasi per
tiu vojo. 29 Kaj jen ili kriis, dirante: Kio estas
inter ni kaj vi, ho Filo de Dio? ĉu vi venis ĉi
tien, por turmenti nin antaŭ la tempo? 30 Kaj
malproksime de ili estis granda grego da porkoj,
paŝtiĝantaj tie. 31 Kaj la demonoj petegis lin,
dirante: Se vi elpelos nin, forsendu nin en la
gregon da porkoj. 32 Kaj li diris al ili: Iru. Kaj
elirinte, ili foriris en la porkojn; kaj jen kuris la
tuta grego malsupren de la krutaĵo en la maron,
kaj pereis en la akvoj. 33 Kaj la paŝtistoj forkuris
kaj iris en la urbon, kaj rakontis ĉion, kaj pri la
demonhavintoj. 34 Kaj jen la tuta urbo elvenis
renkonte al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis, ke li
transiru el iliaj limoj.

9

1 Kaj enirinte en ŝipeton, li transiris, kaj venis
en sian propran urbon. 2 Kaj jen oni alportis al li
paralizulon, kuŝantan sur lito; kaj Jesuo, vidinte
ilian fidon, diris al la paralizulo: Kuraĝu, filo,
viaj pekoj estas pardonitaj. 3 Kaj jen iuj el la
skribistoj diris en si: Ĉi tiu blasfemas. 4 Kaj Jesuo,
eksciante iliajn pensojn, diris: Kial vi pensas
malbonon en viaj koroj? 5 Ĉar kio estas pli facila,
diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri: Leviĝu
kaj piediru? 6 Sed por ke vi sciu, ke la Filo
de homo havas aŭtoritaton sur la tero pardoni
pekojn — tiam li diris al la paralizulo: Leviĝu,
prenu vian liton, kaj iru al via domo. 7 Kaj li
leviĝis, kaj iris al sia domo. 8 Kaj vidinte tion, la

homamasoj timis, kaj gloris Dion, kiu donis tian aŭtoritaton al homoj.

9 Kaj Jesuo, forpasante de tie, vidis viron nomatan Mateo, sidantan ĉe la impostejo; kaj li diris al li: Sekvu min. Kaj li stariĝis, kaj sekvis lin.

10 Kaj dum li sidis ĉe manĝo en la domo, jen multaj impostistoj kaj pekuloj venis kaj sidiĝis
tie kun Jesuo kaj liaj disĉiploj. 11 Kaj vidinte
tion, la Fariseoj diris al liaj disĉiploj: Kial via instruisto manĝas kun impostistoj kaj pekuloj?
12 Kaj aŭdinte tion, li diris: Ne la sanuloj bezonas
kuraciston, sed la malsanuloj. 13 Sed iru, kaj
lernu, kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; ĉar mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekulojn.

14 Tiam alvenis al li la disĉiploj de Johano, dirante: Kial ni kaj la Fariseoj fastas ofte, sed
viaj disĉiploj ne fastas? 15 Kaj Jesuo diris al ili:
Ĉu la filoj de la edziĝejo povas malĝoji, dum la fianĉo estas kun ili? Sed venos tagoj, kiam la fianĉo estos prenita for de ili, kaj tiam ili
fastos. 16 Kaj neniu alkudras flikaĵon el nefulita drapo sur malnovan veston, ĉar la plenigaĵo forprenas de la vesto, kaj pli malbona ŝiraĵo
fariĝas. 17 Ankaŭ oni ne enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la felsakoj krevos, kaj la vino elfluos, kaj la felsakoj detruiĝos; sed oni enverŝas novan vinon en novajn felsakojn, kaj ambaŭ konserviĝas.

18 Dum li tion parolis al ili, jen unu estro, alveninte, adorkliniĝis al li, dirante: Mia filino

ĵus mortis; sed venu kaj metu vian manon sur
ŝin, kaj ŝi vivos. 19 Kaj Jesuo leviĝis, kaj sekvis
lin, kaj ankaŭ liaj disĉiploj. 20 Kaj jen virino,
kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, venis
malantaŭ lin kaj tuŝis la randon de lia mantelo;
21 ĉar ŝi diris en si: Se mi nur tuŝos lian
mantelon, mi estos sanigita. 22 Kaj Jesuo, sin
turninte kaj vidinte ŝin, diris: Kuraĝu, filino; via
fido vin savis. Kaj en tiu sama horo la virino
resaniĝis. 23 Kaj Jesuo, veninte en la domon de la
estro kaj vidinte la flutistojn kaj la homamason
bruantajn, 24 diris: Foriru; ĉar la knabineto ne
mortis, sed dormas. Kaj ili mokridis lin. 25 Sed
kiam la homamaso estis elpelita, li eniris, kaj
prenis ŝian manon; kaj la knabineto leviĝis.
26 Kaj disiris tiu famo en tiun tutan regionon.

27 Kaj kiam Jesuo foriris de tie, du blinduloj
sekvis lin, kriante kaj dirante: Kompatu nin, ho
filo de David. 28 Kaj kiam li venis en la domon,
la blinduloj alvenis al li, kaj Jesuo diris al ili: Ĉu
vi kredas, ke mi povas fari ĉi tion? Ili diris al
li: Jes, Sinjoro. 29 Tiam li tuŝis iliajn okulojn,
dirante: Estu al vi laŭ via fido. 30 Kaj iliaj okuloj
malfermiĝis. Kaj Jesuo severe ordonis al ili:
Gardu vin, ke neniu tion sciu. 31 Sed elirinte, ili
disvastigis lian famon en tiu tuta regiono.

32 Kaj dum ili eliris, jen oni alportis al li mutan
demonhavanton. 33 Kaj kiam la demono estis
elpelita, la mutulo parolis; kaj la homamasoj
miris, dirante: Neniam tia afero estas vidita en
Izrael. 34 Sed la Fariseoj diris: Per la estro de la
demonoj li elpelas demonojn.

35 Kaj Jesuo trairis ĉiujn urbojn kaj vilaĝojn,
instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante
la evangelion de la regno, kaj sanigante ĉian
malsanon kaj ĉian malfortaĵon. 36 Kaj vidante la
homamasojn, li estis kortuŝita pri ili, ĉar ili estis
mizerigitaj kaj disigitaj, kiel ŝafoj ne havantaj
paŝtiston. 37 Tiam li diris al siaj disĉiploj: La
rikolto ja estas abunda, sed la laborantoj estas
malmultaj. 38 Petu do la Sinjoron de la rikolto,
ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton.

10

1 Kaj li alvokis al si la dek du disĉiplojn, kaj
donis al ili aŭtoritaton super malpuraj spiritoj,
por elpeli ilin, kaj por sanigi ĉian malsanon kaj
ĉian malfortaĵon.

2 Kaj la nomoj de la dek du apostoloj estas
jenaj: la unua, Simon, kiu estis nomata Petro,
kaj lia frato Andreo, Jakobo, filo de Zebedeo, kaj
lia frato Johano, 3 Filipo kaj Bartolomeo, Tomaso,
kaj Mateo, impostisto, Jakobo, filo de Alfeo, kaj
Tadeo, 4 Simon, la Fervorulo, kaj Judas Iskariota,
kiu ankaŭ perfidis lin. 5 Ĉi tiujn dek du Jesuo
forsendis, kaj ordonis al ili, dirante:

Ne iru sur vojon de nacianoj, kaj ne eniru
en urbon de Samarianoj; 6 sed iru prefere al la
perditaj ŝafoj de la domo de Izrael. 7 Kaj dum
vi iros, prediku, dirante: La regno de la ĉielo
alproksimiĝis. 8 Malsanulojn sanigu, mortintojn
levu, leprulojn purigu, demonojn elpelu: donace
vi ricevis, donace donu. 9 Ne provizu oron nek
arĝenton nek kupron en viajn zonojn, 10 nek

saketon por vojaĝo, nek du tunikojn, nek ŝuojn,
nek bastonon; ĉar la laboranto meritas sian
nutraĵon. 11 Kaj en iu ajn urbo aŭ vilaĝo, en kiun
vi eniros, demandu, kiu tie estas inda; kaj loĝu
tie, ĝis vi foriros. 12 Kaj venante en la domon,
salutu ĝin. 13 Kaj se la domo estas inda, via
paco venu sur ĝin; sed se ĝi ne estas inda, via
paco revenu al vi. 14 Kaj se iu ne akceptos vin,
nek aŭskultos viajn vortojn, tiam forirante el
tiu domo aŭ tiu urbo, deskuu la polvon de viaj
piedoj. 15 Vere mi diras al vi: Pli elporteble estos
por la lando de Sodom kaj Gomora en la tago de
juĝado, ol por tiu urbo.

16 Jen mi forsendas vin kiel ŝafojn meze de
lupoj; estu do prudentaj kiel serpentoj, kaj
simplaj kiel kolomboj. 17 Sed gardu vin kontraŭ
la homoj; ĉar ili transdonos vin al sinedrioj, kaj
en siaj sinagogoj ili vin skurĝos; 18 kaj antaŭ
provincestrojn kaj reĝojn vi estos kondukitaj pro
mi, por atesto al ili kaj al la nacianoj. 19 Sed
kiam ili transdonos vin, ne zorgu, kiel aŭ kion
vi parolos; ĉar estos donita al vi en tiu horo
tio, kion vi parolos. 20 Ĉar parolas ne vi, sed la
Spirito de via Patro parolas en vi. 21 Kaj frato
transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj
infanoj ribelos kontraŭ gepatroj kaj mortigos ilin.
22 Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo;
sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita. 23 Kaj
kiam oni vin persekutos en unu urbo, forkuru
en alian; ĉar vere mi diras al vi: Vi ne trairos la
urbojn de Izrael, antaŭ ol venos la Filo de homo.

24 Disĉiplo ne estas super sia instruanto, nek

sklavo super sia sinjoro. 25 Sufiĉas por la
disĉiplo, ke li estu kiel lia instruanto, kaj la
sklavo, kiel lia sinjoro. Se oni nomis la dommas-
tron Baal-Zebub, kiom pli ankaŭ liajn domanojn!
26 Tial ne timu ilin, ĉar nenio estas kovrita, kio
ne estos elmontrita, kaj nenio kaŝita, kio ne estos
konigita. 27 Kion mi diras al vi en la mallumo,
tion parolu en la lumo; kaj kion vi aŭdas en la
orelon, tion proklamu sur la tegmentoj. 28 Kaj ne
timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, sed ne povas
mortigi la animon; sed prefere timu Tiun, kiu
povas pereigi kaj animon kaj korpon en Gehena.
29 Ĉu oni ne vendas du paserojn por asaro?
tamen unu el ili ne falos teren sen via Patro;
30 sed eĉ la haroj de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj.
31 Tial ne timu; vi valoras pli, ol multaj paseroj.
32 Ĉiun do, kiu konfesos min antaŭ homoj, mi
ankaŭ konfesos antaŭ mia Patro, kiu estas en la
ĉielo. 33 Sed kiu malkonfesos min antaŭ homoj,
tiun mi ankaŭ malkonfesos antaŭ mia Patro, kiu
estas en la ĉielo.

34 Ne supozu, ke mi venis, por enkonduki
pacon sur la teron; mi venis, por enkonduki ne
pacon, sed glavon. 35 Ĉar mi venis, por kon-
traŭmeti viron kontraŭ lian patron, kaj filinon
kontraŭ ŝian patrinon, kaj bofilinon kontraŭ ŝian
bopatrinon; 36 kaj la domanoj de homo estos liaj
malamikoj. 37 Kiu amas patron aŭ patrinon pli ol
min, tiu ne estas inda je mi; kaj kiu amas filon aŭ
filinon pli ol min, tiu ne estas inda je mi. 38 Kaj
kiu ne prenas sian krucon kaj sekvas post mi, tiu
ne estas inda je mi. 39 Kiu trovas sian vivon, tiu

ĝin perdos; kaj kiu perdas sian vivon pro mi, tiu
ĝin trovos.

40 Kiu vin akceptas, tiu min akceptas; kaj
kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min
sendis. 41 Kiu akceptas profeton en la nomo
de profeto, tiu ricevos rekompencon de profeto;
kaj kiu akceptas justulon en la nomo de justulo,
tiu ricevos rekompencon de justulo. 42 Kaj kiu
trinkigos nur tason da malvarma akvo al unu
el ĉi tiuj malgranduloj en la nomo de disĉiplo,
vere mi diras al vi, tiu neniel perdos sian
rekompencon.

11

1 Kaj kiam Jesuo finis siajn ordonojn al siaj
dek du disĉiploj, li foriris de tie, por instrui kaj
prediki en iliaj urboj.

2 Kaj kiam Johano aŭdis en la malliberejo pri
la faroj de Kristo, li sendis per siaj disĉiploj, 3 por
diri al li: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu
alian? 4 Kaj Jesuo responde diris al ili: Iru kaj
sciigu al Johano tion, kion vi aŭdas kaj vidas:
5 blinduloj ricevas vidpovon, kaj lamuloj marŝas,
lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj aŭdas, kaj
mortintoj leviĝas, kaj al malriĉuloj evangelio
estas predikata. 6 Kaj feliĉa estas ĉiu, kiu ne
falpuŝiĝas pro mi. 7 Kaj kiam ili foriris, Jesuo
komencis paroli al la homamasoj pri Johano:
Kion vi eliris en la dezerton por rigardi? ĉu
junkon skuatan de la vento? 8 Sed kion vi eliris
por vidi? ĉu homon mole vestitan? Jen tiuj,
kiuj portas molajn vestojn, troviĝas en domoj de

reĝoj. 9 Sed kion vi eliris por vidi? ĉu profeton?
Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. 10 Ĉar
li estas tiu, pri kiu estas skribite:

Jen Mi sendos Mian anĝelon antaŭ via vizaĝo,
Kaj li preparos antaŭ vi vian vojon.

11 Vere mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj
ne aperis iu pli granda ol Johano, la Baptisto;
tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno
de la ĉielo, estas pli granda ol li. 12 Kaj de post la
tagoj de Johano, la Baptisto, ĝis nun, la regno de
la ĉielo estas perfortata, kaj perfortuloj kaptas
ĝin. 13 Ĉar ĉiuj profetoj kaj la leĝo profetis ĝis
Johano. 14 Kaj se vi volas tion ricevi, tiu estas
Elija, kiu estis venonta. 15 Kiu havas orelon por
aŭdi, tiu aŭdu. 16 Sed al kio mi komparu ĉi tiun
generacion? Ĝi similas al infanoj, kiuj sidas sur
la placoj, kaj vokas al la ceteraj, 17 dirante: Ni
flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne
ploris. 18 Ĉar venis Johano, nek manĝante nek
trinkante, kaj ili diras: Li havas demonon. 19 La
Filo de homo venis, manĝante kaj trinkante, kaj
ili diras: Jen manĝegulo kaj vindrinkulo, amiko
de impostistoj kaj pekuloj! Kaj la saĝeco estas
pravigita de siaj faroj.

20 Tiam li komenci riproĉi la urbojn, en kiuj
estis faritaj la plej multaj el liaj potencaj faroj;
ĉar ili ne pentis. 21 Ve al vi, Ĥorazin! Ve al
vi, Betsaida! Ĉar se en Tiro kaj Cidon estus
faritaj tiuj potencaĵoj, kiuj estas faritaj en vi,
antaŭ longe ili jam pentus en sakaĵo kaj cindro.
22 Tamen mi diras al vi: Estos pli elporteble por

Tiro kaj Cidon en la tago de juĝado, ol por vi.
23 Kaj vi, Kapernaum! ĉu vi estos altigita ĝis
la ĉielo? vi malsupreniĝos ĝis Hades; ĉar se
en Sodom estus faritaj tiuj potencaĵoj, kiuj estas
faritaj en vi, ĝi restus ĝis hodiaŭ. 24 Tamen mi
diras al vi: Estos pli elporteble por la lando de
Sodom en la tago de juĝado, ol por vi.

25 En tiu tempo Jesuo ekparolis kaj diris: Mi
Vin gloras, ho Patro, Sinjoro de la ĉielo kaj la
tero, ke tion Vi kaŝis for de saĝuloj kaj pruden-
tuloj, kaj malkaŝis al infanoj; 26 jes, Patro, ĉar
tiel estis bone antaŭ Vi. 27 Ĉio estas transdonita
al mi de mia Patro, kaj neniu konas la Filon krom
la Patro, nek iu konas la Patron krom la Filo, kaj
tiu, al kiu la Filo volas malkaŝi Lin. 28 Venu al mi
ĉiuj, kiuj estas laborantaj kaj ŝarĝitaj, kaj mi vin
ripozigos. 29 Metu sur vin mian jugon, kaj lernu
ĉe mi, ĉar mi estas milda kaj korhumila; kaj vi
trovos ripozon por viaj animoj. 30 Ĉar mia jugo
estas facila, kaj mia ŝarĝo estas malpeza.

12

1 En tiu tempo Jesuo iris en sabato tra
la grenkampoj, kaj liaj disĉiploj malsatis, kaj
komencis deŝiri spikojn, kaj manĝi. 2 Sed la
Fariseoj, vidinte, diris al li: Jen viaj disĉiploj
faras tion, kio ne estas permesata en sabato.
3 Sed li diris al ili: Ĉu vi ne legis, kion faris
David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? 4 ke li
eniris en la domon de Dio, kaj manĝis la panojn
de propono, kiujn manĝi ne estis permesate al
li, nek al liaj kunuloj, sed nur al la pastroj?

5 Kaj ĉu vi ne legis en la leĝo, kiel en sabato la
pastroj en la templo profanas la sabaton kaj estas
senkulpaj? 6 Sed mi diras al vi, ke alestas ĉi tie io
pli granda ol la templo. 7 Sed se vi komprenus,
kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed
ne oferon; vi ne kondamnus la senkulpajn. 8 Ĉar
la Filo de homo estas sinjoro de la sabato.
9 Kaj li foriris de tie, kaj eniris en ilian
sinagogon; 10 kaj jen viro, havanta manon velk-
intan. Kaj oni demandis al li, dirante: Ĉu estas
permesate sanigi en sabato? por ke ili povu lin
akuzi. 11 Kaj li diris al ili: Kiu el vi, havanta
unu ŝafon, se ĝi falos en fosaĵon en sabato, ne
ekprenos kaj levos ĝin? 12 Kiom do viro superas
ŝafon! Tial estas permesate bonfari en sabato.
13 Tiam li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj
ĉi tiu etendis ĝin, kaj ĝi tute resaniĝis kiel la alia.
14 Sed la Fariseoj eliris, kaj konsiliĝis kontraŭ li,
kiamaniere lin pereigi. 15 Kaj Jesuo, eksciante,
foriris de tie, kaj multaj lin sekvis; kaj li sanigis
ilin ĉiujn, 16 kaj admonis ilin, ke ili ne konatigu
lin; 17 por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la
profeto Jesaja, nome:
18 Jen estas Mia servanto, kiun Mi elektis,
Mia amata, en kiu Mia animo havas plezuron.
Mi metos Mian Spiriton sur lin;
Kaj li proklamos justecon al la nacioj.
19 Li ne disputados, nek laŭte krios;
Kaj oni ne aŭdos sur la stratoj lian voĉon.
20 Kanon rompetitan li ne rompos,
Kaj meĉon senfajriĝantan li ne estingos,
Ĝis li elsendos juĝon por venko.

21 Kaj al lia nomo esperos la nacioj.

22 Tiam oni kondukis al li demonhavanton,
blindan kaj mutan; kaj li sanigis lin, tiel ke
la mutulo parolis kaj vidis. 23 Kaj miris ĉiuj
homamasoj, kaj diris: Ĉu ĉi tiu estas la filo de
David? 24 Sed la Fariseoj, aŭdinte, diris: Ĉi tiu ne
elpelas demonojn krom per Baal-Zebub, estro de
la demonoj. 25 Kaj sciante iliajn pensojn, li diris
al ili: Ĉiu regno dividita kontraŭ si dezertiĝas,
kaj ĉiu urbo aŭ domo dividita kontraŭ si ne
starados; 26 kaj se Satano elpelas Satanon, li
estas dividita kontraŭ si; kiel do staros lia regno?
27 Kaj se mi per Baal-Zebub elpelas demonojn,
per kiu viaj filoj elpelas ilin? tial ili estos viaj
juĝantoj. 28 Sed se mi per la Spirito de Dio
elpelas demonojn, tiam la regno de Dio estas
veninta sur vin. 29 Kaj kiel oni povas eniri en la
domon de la fortulo kaj trarabi liajn posedaĵojn,
se unue li ne ligos la fortulon? kaj poste li
trarabos lian domon. 30 Kiu ne estas kun mi,
tiu estas kontraŭ mi; kaj kiu ne kolektas kun
mi, tiu disĵetas. 31 Tial mi diras al vi: Ĉia peko
kaj ĉia blasfemo estos pardonita el homoj; sed la
blasfemo kontraŭ la Spirito ne estos pardonita.
32 Kaj al iu, kiu parolos vorton kontraŭ la Filo de
homo, tio estos pardonita; sed al iu, kiu parolos
kontraŭ la Sankta Spirito, tio ne estos pardonita
en ĉi tiu mondo, nek en la venonta. 33 Aŭ faru
la arbon bona kaj ĝian frukton bona, aŭ faru la
arbon malbona kaj ĝian frukton malbona; ĉar la
arbo estas konata per la frukto. 34 Ho vipuridoj!
kiel vi povas paroli bonaĵojn, estante malbonaj?

ĉar el la abundo de la koro la buŝo parolas. 35 La
bona homo el sia bona trezoro elmetas bonaĵojn;
kaj la malbona homo el sia malbona trezoro
elmetas malbonaĵojn. 36 Kaj mi diras al vi, ke pro
ĉiu senutila vorto, kiun homoj parolos, ili donos
respondon en la tago de juĝado. 37 Ĉar laŭ viaj
vortoj vi estos pravigitaj, kaj laŭ viaj vortoj vi
estos kondamnitaj.

38 Tiam iuj el la skribistoj kaj Fariseoj respondis
al li, dirante: Majstro, ni deziras vidi signon de
vi. 39 Sed li respondis kaj diris al ili: Malbona
kaj adultema generacio serĉas signon; kaj neniu
signo estos donita al ĝi krom la signo de la
profeto Jona; 40 ĉar kiel Jona estis tri tagojn kaj
tri noktojn en la ventro de la marmonstro, tiel la
Filo de homo estos tri tagojn kaj tri noktojn en la
koro de la tero. 41 Viroj Nineveanoj staros en la
juĝado kun ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ĝin;
ĉar ili pentis pro la predikado de Jona; kaj jen iu
pli granda ol Jona estas ĉi tie. 42 La reĝino de la
sudo leviĝos en la juĝado kun ĉi tiu generacio,
kaj kondamnos ĝin; ĉar ŝi venis el la finoj de
la tero, por aŭskulti la saĝon de Salomono;
kaj jen iu pli granda ol Salomono estas ĉi tie.
43 Sed kiam la malpura spirito eliras el homo, ĝi
trairas tra senakvaj lokoj, serĉante ripozon, sed
ne trovas ĝin. 44 Tiam ĝi diras: Mi reiros al mia
domo, el kie mi eliris. Kaj alveninte, ĝi trovas
ĝin vakanta, balaita, kaj ornamita. 45 Tiam ĝi
iras, kaj kunprenas al si sep aliajn spiritojn pli
malbonajn ol ĝi mem, kaj ili eniras kaj loĝas tie;
kaj la fina stato de tiu homo fariĝas pli malbona,

ol la unua. Tiel estos ankaŭ al ĉi tiu malbona
generacio.

46 Dum li ankoraŭ parolis al la homamasoj, jen
lia patrino kaj liaj fratoj staris ekstere, dezirantaj
paroli kun li. 47 Kaj iu diris al li: Jen via patrino
kaj viaj fratoj staras ekstere, dezirantaj paroli
kun vi. 48 Sed li responde diris al tiu, kiu parolis
al li: Kiu estas mia patrino? kaj kiuj estas miaj
fratoj? 49 Kaj etendinte la manon al siaj disĉiploj,
li diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj! 50 Ĉar kiu
ajn faros la volon de mia Patro, kiu estas en la
ĉielo, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia
patrino.

13

1 En tiu tago Jesuo eliris el la domo kaj sidiĝis
apud la maro. 2 Kaj kolektiĝis al li grandaj
homamasoj, tiel ke li eniris en ŝipeton, kaj sidis;
kaj la tuta homamaso staris sur la marbordo.
3 Kaj li multe parolis al ili per paraboloj, dirante:
Jen semisto eliris, por semi; 4 kaj dum li semis,
iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis
kaj formanĝis ilin; 5 kaj aliaj falis sur ŝtonajn
lokojn, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj
ili ekkreskis, ĉar ili ne havis profundecon de
tero; 6 kaj kiam la suno leviĝis, ili brulsekiĝis,
kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis. 7 Kaj
aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj
sufokis ilin; 8 kaj aliaj falis sur la bonan teron,
kaj donis frukton, jen centoble, jen sesdekoble,
jen tridekoble. 9 Kiu havas orelojn, tiu aŭdu.

10 Kaj la disĉiploj venis, kaj diris al li: Kial vi
parolas al ili per paraboloj? 11 Kaj li respondis kaj
diris al ili: Al vi estas donite scii la misterojn de la
regno de la ĉielo, sed al ili ne estas donite. 12 Ĉar
kiu ajn havas, al tiu estos donite, kaj li havos
abundon; sed kiu ajn ne havas, for de tiu estos
prenita eĉ tio, kion li havas. 13 Tial mi parolas al
ili per paraboloj; ĉar vidante, ili ne rimarkas, kaj
aŭdante, ili ne aŭdas nek komprenas. 14 Kaj por
ili plenumiĝis tiu profetaĵo de Jesaja, kiu diras:
Aŭdante, vi aŭdos, sed ne komprenos;
Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos;
15 Ĉar la koro de tiu popolo grasiĝis,
Kaj iliaj oreloj aŭdas malklare,
Kaj siajn okulojn ili fermis;
Por ke ili ne vidu per siaj okuloj,
Kaj ne aŭdu per siaj oreloj,
Kaj ne komprenu per sia koro,
Kaj ne rekonvertiĝu,
Kaj ke Mi ne sanigu ilin.
16 Sed feliĉaj estas viaj okuloj, ĉar ili vidas;
kaj viaj oreloj, ĉar ili aŭdas. 17 Vere mi diras
al vi, ke multaj profetoj kaj justuloj deziris vidi
tion, kion vi vidas, sed ili ne vidis; kaj aŭdi
tion, kion vi aŭdas, sed ili ne aŭdis. 18 Vi do
aŭdu la parabolon de la semisto. 19 Kiam iu
aŭdas la vorton de la regno kaj ne komprenas
ĝin, tiam venas la malbonulo, kaj forprenas tion,
kio estas semita en lia koro. Ĉi tiu estas la
ricevinta semon apud la vojo. 20 Kaj tiu, kiu
ricevis semon sur la ŝtonaj lokoj, estas tiu, kiu
aŭdas la vorton kaj tuj kun ĝojo akceptas ĝin;

21 sed li ne havas radikon en si, sed restas nur
portempe, kaj kiam venas sufero aŭ persekuto
pro la vorto, tuj li falpuŝiĝas. 22 Kaj kiu ricevis
semon inter la dornoj, estas tiu, kiu aŭdas la
vorton; sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo
de riĉo sufokas la vorton, kaj li fariĝas senfrukta.
23 Kaj kiu ricevis semon sur la bona tero, estas
tiu, kiu aŭdas la vorton kaj komprenas ĝin; kaj
tiu ja portas frukton, kaj donas, jen centoble, jen
sesdekoble, jen tridekoble.

24 Alian parabolon li proponis al ili, dirante:
La regno de la ĉielo similas al homo, kiu semis
bonan semon en sia kampo; 25 sed dum homoj
dormis, lia malamiko venis kaj semis lolon meze
de la tritiko, kaj foriris. 26 Kaj kiam la trunketo
kreskis kaj donis frukton, tiam aperis ankaŭ la
lolo. 27 Kaj la sklavoj de la dommastro venis, kaj
diris al li: Sinjoro, ĉu vi ne semis bonan semon
en via kampo? De kie do ĝi havas lolon? 28 Kaj li
diris al ili: Iu malamiko faris tion. Kaj la sklavoj
diris al li: Ĉu vi do volas, ke ni iru kaj kolektu
ĝin? 29 Sed li diris: Ne; por ke, kolektante la
lolon, vi ne elradikigu ankaŭ la tritikon. 30 Lasu
al ambaŭ kreski kune ĝis la rikolto; kaj en la
tempo de la rikolto mi diros al la rikoltistoj:
Kolektu unue la lolon, kaj ligu ĝin en faskojn,
por bruligi ĝin; sed kolektu la tritikon en mian
grenejon.

31 Alian parabolon li proponis al ili, dirante: La
regno de la ĉielo similas al sinapa semeto, kiun
viro prenis kaj semis en sia kampo; 32 ĝi vere
estas pli malgranda ol ĉiuj semoj, sed kreskinte,

ĝi estas pli granda ol la legomoj, kaj fariĝas arbo, tiel ke venas la birdoj de la ĉielo kaj loĝas en ĝiaj branĉoj.

33 Alian parabolon li parolis al ili: La regno de la ĉielo similas al fermentaĵo, kiun virino prenis kaj kaŝis en tri mezurojn da faruno, ĝis la tuto fermentis.

34 Ĉion tion parolis Jesuo per paraboloj al la homamasoj, kaj sen parabolo li parolis nenion al
ili; 35 por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome:

Mi malfermos per sentenco mian buŝon;

Mi eldiros enigmojn el tempo antikva.

36 Tiam forsendinte la homamasojn, li venis en la domon; kaj liaj disĉiploj venis al li, dirante: Klarigu al ni la parabolon pri la lolo de la kampo.
37 Kaj responde li diris: Tiu, kiu semas la bonan
semon, estas la Filo de homo; 38 kaj la kampo
estas la mondo; kaj la bonaj semoj estas la filoj de la regno; kaj la lolo estas la filoj de la
malbonulo; 39 kaj la malamiko, kiu ilin semis,
estas la diablo; kaj la rikolto estas la fino de la
mondaĝo; kaj la rikoltistoj estas anĝeloj. 40 Kiel
do la lolo estas kolektita kaj bruligita per fajro,
tiel estos ĉe la fino de la mondaĝo. 41 La Filo
de homo elsendos siajn anĝelojn, kaj ili kolektos el lia regno ĉiun falpuŝilon, kaj ĉiujn, kiuj faras
maljustecon, 42 kaj ĵetos ilin en la fornon de
fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de
dentoj. 43 Tiam la justuloj brilos kiel la suno en la
regno de sia Patro. Kiu havas orelojn, tiu aŭdu.

44 La regno de la ĉielo similas al kaŝita en
kampo trezoro, kiun viro trovis kaj kaŝis, kaj pro
ĝojo li iras kaj vendas ĉion, kion li posedas, kaj
aĉetas tiun kampon.

45 Cetere, la regno de la ĉielo similas al komer-
cisto, serĉanta belajn perlojn; 46 kaj trovinte unu
multevaloran perlon, li iris kaj vendis ĉion, kion
li posedis, kaj aĉetis ĝin.

47 Plue, la regno de la ĉielo similas al reto, kiu
estis ĵetita en la maron kaj kolektis el ĉiu speco,
48 kaj kiun, kiam ĝi pleniĝis, oni suprentiris al la
marbordo; kaj sidiĝinte, ili kolektis la bonajn en
ujojn, sed la malbonajn ili ĵetis eksteren. 49 Tiel
estos en la fino de la mondaĝo: la anĝeloj eliros,
kaj apartigos la malbonulojn el inter la justuloj,
50 kaj ĵetos ilin en la fornon de fajro; tie estos la
plorado kaj la grincado de dentoj.

51 Ĉu vi komprenis ĉion tion? Ili diris al li: Jes.
52 Kaj li diris al ili: Tial ĉiu skribisto, disĉipligita
en la regnon de la ĉielo, similas al dommastro,
kiu elportas el sia trezorejo objektojn novajn kaj
malnovajn.

53 Kaj kiam Jesuo finis tiujn parabolojn, li
foriris de tie. 54 Kaj veninte en sian patrujon,
li instruis ilin en ilia sinagogo, tiel ke ili miris,
kaj diris: De kie ĉi tiu viro havas tian saĝecon
kaj la potencaĵojn? 55 Ĉu ĉi tiu ne estas la filo de
la ĉarpentisto? ĉu lia patrino ne estas nomata
Maria? kaj liaj fratoj Jakobo kaj Joses kaj Simon
kaj Judas? 56 Kaj ĉu liaj fratinoj ne estas ĉiuj
ĉe ni? De kie do li ĉion tion havas? 57 Kaj ili
ofendiĝis pro li. Sed Jesuo diris al ili: Profeto ne

estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj en sia
domo. 58 Kaj pro ilia nekredemo li faris tie ne
multajn potencaĵojn.

14

1 En tiu tempo la tetrarĥo Herodo aŭdis la
famon pri Jesuo, 2 kaj diris al siaj servantoj: Tiu
estas Johano, la Baptisto; li leviĝis el la mortintoj,
kaj tial tiuj potencaĵoj energias en li. 3 Ĉar
Herodo jam arestis Johanon kaj ligis lin kaj metis
lin en malliberejon pro Herodias, kiu estis edzino
de lia frato Filipo. 4 Ĉar Johano diris al li: Ne
decas, ke vi havu ŝin. 5 Kaj dezirante mortigi lin,
li timis la popolon, ĉar oni opiniis lin profeto.
6 Sed kiam venis la naskotaga festo de Herodo, la
filino de Herodias dancis en la mezo, kaj plaĉis
al Herodo. 7 Tiam li ĵure promesis doni al ŝi ion
ajn, kion ŝi petos. 8 Kaj ŝi, instigite de sia patrino,
diris: Donu al mi ĉi tie sur plado la kapon de
Johano, la Baptisto. 9 Kaj la reĝo malĝojis; tamen
pro siaj ĵuroj kaj pro la kunmanĝantoj li ordonis
doni ĝin; 10 kaj sendinte, li senkapigis Johanon en
la malliberejo. 11 Kaj oni alportis lian kapon sur
plado, kaj donis ĝin al la knabino, kaj ŝi alportis
ĝin al sia patrino. 12 Kaj liaj disĉiploj venis kaj
forportis la korpon kaj enterigis ĝin, kaj ili iris
kaj rakontis tion al Jesuo.

13 Kaj Jesuo, aŭdinte, foriris de tie en ŝipeto al
dezerta loko aparte; kaj la homamasoj, aŭdinte,
sekvis lin, piedirante el la urboj. 14 Kaj li elvenis,
kaj vidis grandan homamason, kaj li kortuŝiĝis
pri ili, kaj sanigis iliajn malsanulojn. 15 Kaj

kiam venis la vespero, liaj disĉiploj venis al li,
dirante: La loko estas dezerta, kaj la horo jam
pasis; forsendu la homamason, por ke ili iru en la
vilaĝojn kaj aĉetu por si manĝaĵon. 16 Sed Jesuo
diris al ili: Ili ne bezonas foriri; vi donu al ili
manĝi. 17 Kaj ili diris al li: Ni nenion havas ĉi
tie, krom kvin panoj kaj du fiŝoj. 18 Kaj li diris:
Alportu ilin ĉi tien al mi. 19 Kaj li ordonis al la
homamasoj sidiĝi sur la herbo; kaj li prenis la
kvin panojn kaj la du fiŝojn, kaj suprenrigardinte
al la ĉielo, li benis kaj dispecigis la panojn,
kaj donis al la disĉiploj, kaj la disĉiploj al la
homamasoj. 20 Kaj ĉiuj manĝis kaj satiĝis; kaj
oni kolektis da postrestintaj fragmentoj dek du
plenajn korbojn. 21 Kaj la manĝantoj estis ĉirkaŭ
kvin mil viroj, krom virinoj kaj infanoj.

22 Kaj tuj li devigis la disĉiplojn eniri en la
ŝipeton kaj iri antaŭ li al la alia bordo, ĝis li
forsendos la homamason. 23 Kaj forsendinte la
homamason, li supreniris sur la monton sola, por
preĝi; kaj kiam vesperiĝis, li estis tie sola. 24 Sed
la ŝipeto jam estis meze de la maro, turmentata
de la ondoj; ĉar la vento estis kontraŭa. 25 Kaj
en la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili,
irante sur la maro. 26 Sed la disĉiploj, vidante
lin iranta sur la maro, maltrankviliĝis, dirante:
Jen fantomo; kaj ili ekkriis pro timo. 27 Sed tuj
Jesuo parolis al ili, dirante: Kuraĝu; ĝi estas mi;
ne timu. 28 Kaj responde al li Petro diris: Sinjoro,
se ĝi estas vi, ordonu min veni al vi sur la akvo.
29 Kaj li diris: Venu. Kaj Petro, malsuprenirinte
el la ŝipeto, iris sur la akvo, por veni al Jesuo.

30 Sed vidante la venton, li timis, kaj komencante
subakviĝi, li ekkriis, dirante: Sinjoro, savu min.
31 Kaj tuj Jesuo etendis la manon kaj ektenis
lin, dirante al li: Ho malgrandfidulo, kial vi
dubis? 32 Kaj kiam ili supreniris en la ŝipeton, la
vento ĉesiĝis. 33 Kaj tiuj, kiuj estis en la ŝipeto,
adorkliniĝis al li, dirante: Vere vi estas Filo de
Dio.
34 Kaj transirinte, ili alvenis teren ĉe Genesaret.
35 Kaj kiam la viroj de tiu loko ekkonis lin, ili
sendis en la tutan ĉirkaŭaĵon, kaj venigis al li
ĉiujn malsanulojn; 36 kaj ili petis lin, ke ili nur
tuŝu la randon de lia mantelo; kaj ĉiuj, kiuj tuŝis,
estis tute resanigitaj.

15

1 Tiam alvenis al Jesuo el Jerusalem Fariseoj kaj
skribistoj, dirante: 2 Kial viaj disĉiploj transpaŝas
la tradicion de la antaŭuloj? ĉar ili ne lavas
siajn manojn, kiam ili manĝas panon. 3 Kaj li
responde diris al ili: Kial vi ankaŭ transpaŝas la
ordonon de Dio per via tradicio? 4 Ĉar Dio diris:
Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Kiu
malbenas sian patron aŭ sian patrinon, tiu nepre
mortu. 5 Sed vi diras: Se iu diros al sia patro aŭ
al sia patrino: Oferdono estu tio, per kio vi povus
profiti de mi, 6 tiu ne devas respekti sian patron
aŭ sian patrinon. Kaj vi vantigis la vorton de Dio
per via tradicio. 7 Ho hipokrituloj, bone profetis
Jesaja pri vi, dirante:

8 Ĉi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj,
Sed ilia koro estas malproksime de Mi.

9 Sed vane ili Min adoras,
Instruante kiel doktrinojn ordonojn de homoj.

10 Kaj alvokinte al si la homamason, li diris
al ili: Aŭskultu kaj komprenu: 11 Ne tio, kio
eniras en la buŝon, profanas la homon; sed kio
eliras el la buŝo, tio profanas la homon. 12 Tiam
veninte, la disĉiploj diris al li: Ĉu vi scias, ke
la Fariseoj ofendiĝis, kiam ili aŭdis tiun diron?
13 Sed li responde diris: Ĉiu kreskaĵo, kiun mia
ĉiela Patro ne plantis, estos elradikigita. 14 Lasu
ilin; ili estas blindaj kondukantoj de blinduloj.
Kaj se blindulo kondukos blindulon, ambaŭ falos
en fosaĵon. 15 Kaj Petro responde diris al li:
Klarigu al ni tiun parabolon. 16 Kaj li diris: Ĉu
vi ankaŭ estas eĉ ankoraŭ sen kompreno? 17 Ĉu
vi ne konscias, ke ĉio, eniranta en la buŝon,
pasas en la ventron kaj estas elĵetata en apartan
lokon? 18 Sed tio, kio eliras el la buŝo, elvenas
el la koro, kaj profanas la homon. 19 Ĉar el la
koro eliras malvirtaj pensoj, mortigoj, adultoj,
malĉastaĵoj, ŝteloj, falsatestoj, blasfemoj: 20 jen
tio, kio profanas la homon, sed manĝi kun manoj
nelavitaj ne profanas la homon.

21 Kaj elirinte de tie, Jesuo foriris en la re-
gionojn apud Tiro kaj Cidon. 22 Kaj jen virino
Kanaana, veninte el tiuj limlandoj, kriis, dirante:
Ho Sinjoro, filo de David, kompatu min; mia
filino estas terure turmentata de demono. 23 Sed
li ne respondis al ŝi eĉ unu vorton. Kaj alveninte,
liaj disĉiploj petis lin, dirante: Forsendu ŝin, ĉar
ŝi krias post ni. 24 Kaj li responde diris: Mi
ne estas sendita, krom al la perditaj ŝafoj el la

domo de Izrael. 25 Sed ŝi venis kaj adorkliniĝis
al li, dirante: Sinjoro, helpu min. 26 Sed li
responde diris: Ne decas preni la panon de la
infanoj kaj ĵeti ĝin al la hundetoj. 27 Sed ŝi diris:
Jes, Sinjoro; ĉar eĉ la hundetoj manĝas el la
panpecetoj, kiuj falas de la tablo de iliaj sinjoroj.
28 Tiam responde Jesuo diris al ŝi: Ho virino,
granda estas via fido; estu al vi, kiel vi volas. Kaj
ŝia filino estis sanigita de post tiu horo.

29 Kaj transirinte de tie, Jesuo venis apud
la maron de Galileo; kaj suprenirinte sur la
monton, li sidiĝis tie. 30 Kaj alvenis al li grandaj
homamasoj, havante kun si homojn lamajn, blin-
dajn, mutajn, kriplajn, kun multaj aliaj, kaj metis
ilin apud liajn piedojn; kaj li sanigis ilin; 31 tiel ke
la homamaso miris, vidante mutulojn parolantaj,
kriplulojn sanaj, kaj lamulojn piedirantaj, kaj
blindulojn vidantaj; kaj ili gloris la Dion de
Izrael.

32 Kaj Jesuo, alvokinte al si siajn disĉiplojn,
diris: Mi kortuŝiĝas pro la homamaso, ĉar jam tri
tagojn ili restas ĉe mi, kaj nenion havas manĝi;
kaj mi ne volas forsendi ilin fastantaj, por ke ili
ne laciĝu sur la vojo. 33 Kaj la disĉiploj diris al
li: De kie ni povas ricevi en la dezerto tiom da
panoj, por satigi tiom da homoj? 34 Kaj Jesuo diris
al ili: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep,
kaj kelkajn malgrandajn fiŝojn. 35 Kaj li ordonis
al la homamaso sidiĝi sur la tero; 36 kaj li prenis
la sep panojn kaj la fiŝojn; kaj doninte dankon,
li dispecigis ilin, kaj donis al la disĉiploj, kaj la
disĉiploj al la homamasoj. 37 Kaj ĉiuj manĝis

kaj satiĝis; kaj oni kolektis da postrestintaj
fragmentoj sep korbegojn plenajn. 38 Kaj la
manĝantoj estis kvar mil viroj, krom virinoj kaj
infanoj. 39 Kaj forsendinte la homamasojn, li
eniris en la ŝipeton, kaj venis en la regionojn de
Magadan.

16

1 Kaj alvenis la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj
por provi lin postulis, ke li montru al ili signon
el la ĉielo. 2 Kaj responde li diris al ili: Kiam
vesperiĝas, vi diras: Estos bona vetero, ĉar la
ĉielo ruĝiĝas; 3 kaj frumatene: Estos hodiaŭ
malbona vetero, ĉar la ĉielo ruĝiĝas kolere. La
vizaĝon de la ĉielo vi povas juĝi, sed la signojn
de la tempo vi ne povas. 4 Generacio malbona
kaj adultema serĉas signon; kaj signo ne estos
donita al ĝi, krom la signo de Jona. Kaj lasinte
ilin, li foriris.

5 Kaj la disĉiploj, transirinte al la alia bordo,
forgesis preni panojn. 6 Sed Jesuo diris al ili:
Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de
la Fariseoj kaj Sadukeoj. 7 Kaj ili diskutis inter
si, dirante: Ĉar ni ne prenis panojn. 8 Sed Jesuo,
eksciante tion, diris: Kial vi diskutas inter vi, ho
malgrandfiduloj, pro tio, ke vi ne prenis panojn?
9 Ĉu vi ankoraŭ ne konscias, nek memoras la
kvin panojn de la kvin mil, kaj kiom da korboj
vi kolektis? 10 Nek la sep panojn de la kvar
mil, kaj kiom da korbegoj vi kolektis? 11 Kial
vi ne komprenas, ke ne pri panoj mi diris al vi:
Gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj

kaj Sadukeoj? 12 Tiam ili ekkomprenis, ke li
admonis ilin sin gardi ne kontraŭ la fermentaĵo
de panoj, sed kontraŭ la instruado de la Fariseoj
kaj Sadukeoj.

13 Kaj Jesuo, veninte en la regionojn de Cezarea
Filipi, demandis siajn disĉiplojn, dirante: Kiu,
diras la homoj, ke mi, la Filo de homo, estas?
14 Kaj ili diris: Laŭ iuj: Johano, la Baptisto; laŭ
aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj: Jeremia, aŭ unu el la
profetoj. 15 Li diris al ili: Sed vi, kiu vi diras, ke
mi estas? 16 Kaj responde Simon Petro diris: Vi
estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio. 17 Kaj
Jesuo responde diris al li: Feliĉa vi estas, Simon
Bar-Jona; ĉar ne karno kaj sango tion malkaŝis al
vi, sed mia Patro, kiu estas en la ĉielo. 18 Kaj mi
diras al vi, ke vi estas Petro, kaj sur ĉi tiu roko mi
konstruos mian eklezion; kaj pordegoj de Hades
ne superfortos ĝin. 19 Mi donos al vi la ŝlosilojn
de la regno de la ĉielo; kaj kion ajn vi ligos sur
la tero, tio estos ligita en la ĉielo; kaj kion ajn
vi malligos sur la tero, tio estos malligita en la
ĉielo. 20 Tiam li admonis la disĉiplojn, ke ili diru
al neniu, ke li estas la Kristo.

21 De post tiu tempo Jesuo komencis montri al
siaj disĉiploj, ke li devas iri al Jerusalem, kaj
multe suferi ĉe la pliaĝuloj kaj ĉefpastroj kaj
skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la trian tagon
releviĝi. 22 Kaj Petro prenis lin, kaj komencis
admoni lin, dirante: Kompaton al vi, Sinjoro!
tio ne estu al vi! 23 Sed turninte sin, li diris al
Petro: Iru malantaŭ min, Satano; vi estas faligilo
por mi, ĉar vi havas pensojn ne laŭ Dio, sed laŭ

homoj. 24 Tiam Jesuo diris al siaj disĉiploj: Se
iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu
sian krucon, kaj sekvu min; 25 ĉar kiu volos savi
sian animon, tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos sian
animon pro mi, tiu ĝin trovos. 26 Ĉar kiel profitus
homo, se li gajnus la tutan mondon kaj perdus
sian animon? Aŭ kion homo donu interŝanĝe
por sia animo? 27 Ĉar la Filo de homo venos en
la gloro de sia Patro kun siaj anĝeloj, kaj tiam li
redonos al ĉiu laŭ liaj faroj. 28 Vere mi diras al
vi: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel
gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la Filon de
homo venantan en sia regno.

17

1 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron,
kaj Jakobon, kaj Johanon, lian fraton, kaj kon-
dukis ilin sur altan monton aparte; 2 kaj li estis
aliformita antaŭ ili, kaj lia vizaĝo lumis kiel la
suno, kaj liaj vestoj fariĝis blankaj kiel la lumo.
3 Kaj jen aperis al ili Moseo kaj Elija, parolantaj
kun li. 4 Kaj Petro responde diris al Jesuo:
Sinjoro, estas bone por ni esti ĉi tie. Se vi volas,
mi faros ĉi tie tri laŭbojn: unu por vi, kaj unu
por Moseo, kaj unu por Elija. 5 Dum li ankoraŭ
parolis, jen luma nubo superombris ilin; kaj jen
voĉo el la nubo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo,
la amata, en kiu Mi havas plezuron; aŭskultu
lin. 6 Kaj aŭdinte tion, la disĉiploj falis sur sian
vizaĝon, kaj tre timis. 7 Kaj Jesuo alvenis kaj
ektuŝis ilin, kaj diris: Leviĝu, kaj ne timu. 8 Kaj

levinte siajn okulojn, ili vidis neniun krom Jesuo sola.

9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, Jesuo
ordonis al ili, dirante: Rakontu al neniu la vizion,
ĝis la Filo de homo releviĝos el la mortintoj.
10 Kaj liaj disĉiploj demandis lin, dirante: Kial
do diras la skribistoj, ke Elija devas veni antaŭe?
11 Kaj li responde diris: Vere Elija venas antaŭe,
kaj restarigos ĉion; 12 sed mi diras al vi, ke Elija
jam venis, kaj oni ne konis lin, sed faris al li ĉion,
kion ili volis. Tiel ankaŭ la Filo de homo estas
suferonta sub ili. 13 Tiam la disĉiploj komprenis,
ke li parolis al ili pri Johano, la Baptisto.

14 Kaj kiam li venis al la homamaso, venis al li
viro, genuante antaŭ li, kaj dirante: 15 Sinjoro,
kompatu mian filon, ĉar li frenezas kaj forte
suferas; ĉar ofte li falas en la fajron kaj ofte en la
akvon. 16 Kaj mi venigis lin al viaj disĉiploj, kaj
ili ne povis lin sanigi. 17 Kaj Jesuo responde diris:
Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis kiam mi
estos kun vi? ĝis kiam mi toleros vin? venigu
lin al mi ĉi tien. 18 Kaj Jesuo severe admonis lin;
kaj la demono eliris el li, kaj la knabo resaniĝis
en tiu sama horo. 19 Tiam la disĉiploj, veninte al
Jesuo aparte, diris: Pro kio ni ne povis elpeli ĝin?
20 Kaj li respondis al ili: Pro la malgrandeco de
via fido; ĉar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon,
kiel semero de sinapo, vi diros al ĉi tiu monto:
Translokiĝu tien de ĉi tie, kaj ĝi translokiĝos; kaj
nenio estos neebla por vi. 21 Sed ĉi tiu speco ne
eliras, krom per preĝado kaj fastado.

22 Kaj kiam ili kolektiĝis en Galileo, Jesuo diris
al ili: La Filo de homo estos transdonita en la

manojn de homoj; 23 kaj ili mortigos lin, kaj la
trian tagon li leviĝos. Kaj ili tre malĝojis.

24 Kaj kiam ili venis en Kapernaumon, venis al
Petro la ricevistoj de la du draĥmoj, kaj diris:
Ĉu via majstro pagas la du draĥmojn? 25 Li
respondis: Jes. Kaj kiam li venis en la domon,
Jesuo unue parolis al li, dirante: Kiel ŝajnas al
vi, Simon? de kiuj prenas la reĝoj de la tero
imposton aŭ tributon? de siaj filoj aŭ de la
fremduloj? 26 Kaj kiam li diris: De la fremduloj;
Jesuo diris: Sekve la filoj estas liberaj. 27 Sed,
por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro kaj
ĵetu hoketon, kaj prenu la fiŝon unue venintan,
kaj malferminte ĝian buŝon, vi trovos stateron.
Prenu ĝin, kaj donu al ili por mi kaj vi.

18

1 En tiu horo la disĉiploj venis al Jesuo, dirante:
Kiu do estas la plej granda en la regno de la
ĉielo? 2 Kaj alvokinte al si infanon, li starigis
ĝin meze de ili, 3 kaj diris: Vere mi diras al vi:
Se vi ne turniĝos kaj ne fariĝos kiel infanoj, vi
neniel eniros en la regnon de la ĉielo. 4 Kiu do
humiligos sin, kiel ĉi tiu infano, tiu estas la plej
granda en la regno de la ĉielo. 5 Kaj kiu akceptos
unu tian infanon en mia nomo, tiu akceptas min;
6 sed kiu igos fali unu el ĉi tiuj malgranduloj, kiuj
kredas al mi, estus pli bone por tiu, se granda
muelŝtono estus pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj se
li estus subakvigita en la profundon de la maro.
7 Ve al la mondo pro faliloj! ĉar estas necese,
ke venu faliloj, sed ve al tiu homo, per kiu la

falilo venas! 8 Kaj se via mano aŭ via piedo
faligas vin, detranĉu ĝin kaj forĵetu ĝin de vi:
estas bone por vi eniri en vivon kripla aŭ lama
prefere ol, havante du manojn aŭ du piedojn, esti
enĵetita en la eternan fajron. 9 Kaj se via okulo
faligas vin, elŝiru ĝin kaj forĵetu ĝin de vi; estas
bone por vi eniri en vivon unuokula prefere ol,
havante du okulojn, esti enĵetita en Gehenan de
fajro. 10 Gardu vin, ke vi ne malestimu unu el tiuj
malgranduloj; ĉar mi diras al vi, ke iliaj anĝeloj
en la ĉielo ĉiam rigardas la vizaĝon de mia Patro,
kiu estas en la ĉielo. 11 Ĉar la Filo de homo
venis, por savi tion, kio estis perdita. 12 Kiel vi
pensas? Se viro havas cent ŝafojn, kaj unu el
ili erarvagis, ĉu li ne lasas la naŭdek naŭ, kaj
iras al la montoj, kaj serĉas tiun, kiu erarvagis?
13 Kaj se okazas, ke li trovas ĝin, vere mi diras al
vi, li plimulte ĝojas pri ĝi, ol pri la naŭdek naŭ,
kiuj ne erarvagis. 14 Tiel same ne estas la volo de
via Patro, kiu estas en la ĉielo, ke unu el ĉi tiuj
malgranduloj pereu.

15 Kaj se via frato pekos kontraŭ vi, iru kaj
montru al li la kulpon inter vi kaj li sola. Se li
aŭskultos vin, vi gajnos vian fraton. 16 Sed se li
ne aŭskultos, prenu ankaŭ unu aŭ du kun vi, por
ke per la buŝo de du aŭ tri atestantoj ĉiu vorto
estu konfirmita. 17 Kaj se li rifuzos aŭskulti ilin,
diru la aferon al la eklezio; kaj se li ankaŭ rifuzos
aŭskulti la eklezion, li estu por vi kiel fremdulo
kaj impostisto. 18 Vere mi diras al vi, ke ĉio, kion
vi ligos sur la tero, estos ligita en la ĉielo; kaj
ĉio, kion vi malligos sur la tero, estos malligita

en la ĉielo. 19 Cetere mi diras al vi, ke se du el
vi konsentos sur la tero pri ia pripetota afero,
ĝi estos farita al ili de mia Patro, kiu estas en la
ĉielo. 20 Ĉar kie du aŭ tri kunvenas en mia nomo,
tie mi estas meze de ili.

21 Tiam Petro venis kaj diris al li: Sinjoro,
kiomfoje povu peki mia frato kontraŭ mi, kaj mi
pardonu lin? ĝis sep fojoj? 22 Jesuo diris al li: Mi
ne diras al vi: Ĝis sep fojoj; sed: Ĝis sepdekoble
sep fojoj. 23 Tial la regno de la ĉielo similas al
reĝo, kiu volis fari kalkulon kun siaj servistoj.
24 Kaj kiam li komencis la kunkalkuladon, oni
alkondukis al li unu, kiu estis ŝuldanto por dek
mil talantoj. 25 Sed ĉar li ne havis, per kio pagi,
lia sinjoro ordonis, ke estu venditaj li kaj lia
edzino kaj liaj infanoj, kaj ĉio, kion li posedis,
kaj ke estu pago. 26 Tiam la servisto, falinte,
kliniĝis antaŭ li, dirante: Sinjoro, paciencu pri
mi, kaj mi pagos al vi ĉion. 27 Kaj la sinjoro de
tiu servisto, kortuŝite, liberigis lin kaj pardonis
al li la ŝuldon. 28 Sed elirinte, tiu servisto trovis
kunserviston, kiu ŝuldis al li cent denarojn; kaj li
kaptis kaj eksufokis lin, dirante: Pagu tion, kion
vi ŝuldas. 29 Kaj falinte antaŭ li, la kunservisto
petegis lin, dirante: Paciencu pri mi, kaj mi pagos
al vi. 30 Sed li ne volis; sed foriris kaj ĵetis lin en
malliberejon, ĝis li pagos tion, kio estas ŝuldata.
31 Tiam liaj kunservistoj, vidinte tion, kio okazis,
tre ĉagreniĝis; kaj veninte, rakontis al sia sinjoro
ĉion, kio okazis. 32 Tiam lia sinjoro, alvokinte
lin, diris: Vi malbona servisto, mi pardonis al vi
tiun tutan ŝuldon, ĉar vi petegis min; 33 ĉu vi

ankaŭ ne devis kompati vian kunserviston, kiel
mi kompatis vin? 34 Kaj lia sinjoro koleris, kaj
transdonis lin al la turmentistoj, ĝis li pagos ĉion
al li ŝuldatan. 35 Tiel same mia ĉiela Patro faros
al vi, se vi ne pardonas el viaj koroj, ĉiu al sia
frato.

19

1 Kaj kiam Jesuo finis ĉi tiujn parolojn, li foriris
el Galileo, kaj venis en la limojn de Judujo trans
Jordan; 2 kaj grandaj homamasoj lin sekvis, kaj li
sanigis ilin tie.

3 Kaj venis al li Fariseoj, provante lin, kaj di-
rante: Ĉu estas permesate forsendi sian edzinon
pro ĉia kaŭzo? 4 Kaj responde li diris: Ĉu vi
ne legis, ke en la komenco la Kreinto faris ilin
vira kaj virina, 5 kaj diris: Tial viro forlasos
sian patron kaj sian patrinon, kaj aliĝos al sia
edzino; kaj ili estos unu karno? 6 Sekve ili
jam estas ne du, sed unu karno. Kion do Dio
kunigis, tion homo ne disigu. 7 Ili diris al li:
Kial do Moseo ordonis doni eksedzigan leteron,
kaj forsendi ŝin? 8 Li diris al ili: Moseo, pro la
malmoleco de via koro, permesis al vi forsendi
viajn edzinojn; sed ne estis tiel de la komenco.
9 Sed mi diras al vi: Kiu forsendos sian edzinon
krom pro malĉasteco, kaj edziĝos kun alia, tiu
adultas; kaj kiu edziĝas kun la forsenditino, tiu
adultas. 10 La disĉiploj diris al li: Se tia estas la
rilato de viro al virino, ne estas oportune edziĝi.
11 Sed li diris al ili: Ne ĉiuj homoj akceptas ĉi tiun
diron, sed nur tiuj, al kiuj tio estas donita. 12 Ĉar
estas eŭnukoj, kiuj estas naskitaj tiaj el la patrina

ventro; kaj estas eŭnukoj, kiuj estis eŭnukigitaj de homoj; kaj estas eŭnukoj, kiuj eŭnukigis sin pro la regno de la ĉielo. Kiu povas tion akcepti, tiu akceptu.

13 Tiam oni venigis al li infanojn, por ke li
metu la manojn sur ilin kaj preĝu; kaj la disĉiploj
admonis ilin. 14 Sed Jesuo diris: Lasu la infanojn,
kaj ne malhelpu ilin, veni al mi; ĉar el tiaj estas
la regno de la ĉielo. 15 Kaj metinte la manojn sur
ilin, li foriris de tie.

16 Kaj jen unu viro, veninte al li, diris: Majstro,
kian bonon mi faru, por ke mi ricevu eternan
vivon? 17 Li diris al li: Kial vi min demandas
pri bono? Ekzistas Unu, kiu estas bona; sed
se vi deziras eniri en la vivon, observu la
ordonojn. 18 Li diris al li: Kiujn? Kaj Jesuo
diris: Ne mortigu; Ne adultu; Ne ŝtelu; Ne parolu
malveran ateston; 19 Respektu vian patron kaj
vian patrinon; kaj: Amu vian proksimulon kiel
vin mem. 20 La junulo diris al li: Ĉion tion mi
observis; kio ankoraŭ mankas al mi? 21 Jesuo
diris al li: Se vi deziras esti perfekta, iru, vendu
viajn posedaĵojn, kaj donu al malriĉuloj, kaj
vi havos trezoron en la ĉielo; kaj venu, sekvu
min. 22 Sed aŭdinte tiun diron, la junulo foriris
malĝoja, ĉar li havis multajn posedaĵojn.

23 Kaj Jesuo diris al siaj disĉiploj: Vere mi diras
al vi: Malfacile riĉulo eniros en la regnon de
la ĉielo. 24 Kaj cetere mi diras al vi: Estas pli
facile por kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol
por riĉulo eniri en la regnon de Dio. 25 Kiam la
disĉiploj tion aŭdis, ili forte miregis, dirante: Kiu

do povas esti savita? 26 Kaj Jesuo, rigardante ilin,
diris al ili: Ĉe homoj tio estas neebla, sed ĉe Dio
ĉio estas ebla. 27 Tiam Petro responde diris al
li: Jen ni ĉion forlasis, kaj vin sekvis; kion do ni
havos? 28 Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi,
ke vi, kiuj min sekvis, en la renaskado, kiam la
Filo de homo sidos sur la trono de sia gloro, vi
ankaŭ sidos sur dek du tronoj, juĝante la dek du
tribojn de Izrael. 29 Kaj ĉiu, kiu forlasis domojn
aŭ fratojn aŭ fratinojn aŭ patron aŭ patrinon
aŭ infanojn aŭ kampojn pro mia nomo, ricevos
multoble kaj heredos eternan vivon. 30 Sed
multaj unuaj estos lastaj, kaj lastaj estos unuaj.

20

1 Ĉar la regno de la ĉielo similas al domomas-
tro, kiu eliris frumatene, por dungi laboristojn
por sia vinberĝardeno. 2 Kaj kontraktinte kun
la laboristoj po unu denaro por la tago, li ilin
sendis en sian vinberejon. 3 Kaj elirinte ĉirkaŭ
la tria horo, li vidis aliajn starantajn senokupe
sur la placo; 4 kaj li diris al ili: Vi ankaŭ iru
en la vinberejon, kaj kiom estas justa, tiom mi
donos al vi. Kaj ili iris. 5 Denove elirinte ĉirkaŭ
la sesa horo kaj la naŭa, li agis simile. 6 Kaj
elirinte ĉirkaŭ la dek-unua horo, li trovis aliajn
starantajn; kaj li diris al ili: Kial vi staras ĉi
tie senokupe la tutan tagon? 7 Ili diris al li:
Ĉar neniu nin dungis. Li diris al ili: Vi ankaŭ
iru en la vinberejon. 8 Kaj kiam vesperiĝis, la
sinjoro de la vinberejo diris al sia administranto:
Alvoku la laboristojn, kaj donu al ili la salajron,

komencante de la lastaj ĝis la unuaj. 9 Kaj venis
tiuj, kiuj estis dungitaj ĉirkaŭ la dek-unua horo,
kaj ili ricevis po unu denaro. 10 Kaj kiam la unuaj
venis, ili supozis, ke ili ricevos pli; kaj ili ankaŭ
ricevis po unu denaro. 11 Kaj tion ricevinte, ili
murmuris kontraŭ la domomastro, 12 dirante:
Tiuj lastaj laboris nur unu horon, kaj vi faris ilin
egalaj kun ni, kiuj elportis la ŝarĝon de la tago
kaj la varmegon. 13 Sed li responde diris al unu
el ili: Amiko, mi ne faras al vi maljustaĵon; ĉu vi
ne kontraktis kun mi por unu denaro? 14 Prenu
do la vian kaj foriru; mi volas doni al ĉi tiu lasta
tiel same, kiel al vi. 15 Ĉu ne estas permesate al
mi, fari kun la mia tion, kion mi volas? aŭ ĉu
via okulo estas malbona tial, ke mi estas bona?
16 Tiel la lastaj estos unuaj, kaj la unuaj estos
lastaj.

17 Kaj suprenirante al Jerusalem, Jesuo prenis
la dek du disĉiplojn aparte, kaj sur la vojo li diris
al ili: 18 Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la Filo
de homo estos transdonita al la ĉefpastroj kaj
skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto, 19 kaj
transdonos lin al la nacianoj, por moki kaj skurĝi
kaj krucumi; kaj la trian tagon li releviĝos.

20 Tiam venis al li la patrino de la filoj de Zebe-
deo, kun siaj filoj, adorkliniĝante kaj farante al
li peton. 21 Li diris al ŝi: Kion vi volas? Ŝi diris
al li: Ordonu, ke ĉi tiuj miaj du filoj povu sidi,
unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via
regno. 22 Sed Jesuo responde diris: Vi ne scias,
kion vi petas. Ĉu vi povas trinki la kalikon, kiun
mi trinkos? Ili diris al li: Ni povas. 23 Li diris al

ili: Mian kalikon vi ja trinkos; sed sidi dekstre de
mi kaj maldekstre, tion doni ne apartenas al mi,
sed ĝi estas por tiuj, por kiuj ĝi estas preparita
de mia Patro. 24 Kaj aŭdinte, la dek indignis
kontraŭ la du fratoj. 25 Sed Jesuo, alvokinte ilin
al si, diris: Vi scias, ke la regantoj de la nacioj
kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj
ekzercas aŭtoritaton super ili. 26 Ne tiel estos
inter vi; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu
estu via servanto; 27 kaj kiu volas esti la unua
inter vi, tiu estu via servisto; 28 same kiel la Filo
de homo venis, ne por esti servata, sed por servi,
kaj por doni sian vivon kiel elaĉeton por multaj.

29 Kaj kiam ili eliris el Jeriĥo, granda homa-
maso lin sekvis. 30 Kaj jen du blinduloj, sidantaj
apud la vojo, aŭdinte, ke Jesuo preterpasas,
ekkriis, dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de
David. 31 Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili
silentu, sed ili plimulte kriis, dirante: Sinjoro,
kompatu nin, ho filo de David. 32 Kaj Jesuo,
haltinte, alvokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke
mi faru al vi? 33 Ili diris al li: Sinjoro, ke niaj
okuloj estu malfermitaj. 34 Kaj Jesuo, kortuŝite,
tuŝis iliajn okulojn; kaj tuj ili ricevis vidpovon,
kaj sekvis lin.

21

1 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalem, kaj
venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam
Jesuo sendis du disĉiplojn, 2 dirante al ili: Iru
en la vilaĝon, kiu estas kontraŭ vi, kaj vi tuj
trovos azeninon ligitan, kaj azenidon kun ĝi. Ilin

malligu kaj alkonduku al mi. 3 Kaj se iu diros ion
al vi, respondu: La Sinjoro bezonas ilin; kaj tuj li
sendos ilin. 4 Kaj ĉi tio okazis, por ke plenumiĝu
tio, kio estis dirita per la profeto, nome:
5 Diru al la filino de Cion:
Jen via Reĝo iras al vi,
Humila kaj rajdanta sur azeno,
Kaj azenido, filo de ŝarĝobesto.
6 Kaj la disĉiploj iris, kaj faris, kiel Jesuo
ordonis al ili, 7 kaj alkondukis la azeninon kaj
la azenidon, kaj surmetis sur ilin siajn vestojn;
kaj li sidis sur tion. 8 Kaj la pli granda parto de
la homamaso sternis siajn vestojn sur la vojo; kaj
aliaj detranĉis branĉojn de la arboj, kaj dismetis
ilin sur la vojon. 9 Kaj la homamaso, kiu iris
antaŭ li, kaj kiu sekvis lin, kriis, dirante: Hosana
al la Filo de David! Estu benata tiu, kiu venas en
la nomo de la Eternulo; Hosana en la supera alto!
10 Kaj li eniris en Jerusalemon, kaj la tuta urbo
malkvietiĝis, dirante: Kiu estas ĉi tiu? 11 Kaj la
homamasoj diris: Ĉi tiu estas la profeto, Jesuo el
Nazaret en Galileo.
12 Kaj Jesuo eniris en la templon de Dio,
kaj elpelis ĉiujn vendantojn kaj aĉetantojn
en la templo, kaj renversis la tablojn de la
monŝanĝistoj, kaj la seĝojn de la vendantoj de
kolomboj; 13 kaj li diris al ili: Estas skribite:
Mia domo estas nomata domo de preĝo; sed vi
faris ĝin kaverno de rabistoj. 14 Kaj blinduloj
kaj lamuloj venis al li en la templo, kaj li sanigis
ilin. 15 Sed la ĉefpastroj kaj skribistoj, vidinte
la mirindaĵojn, kiujn li faris, kaj la knabojn
kriantajn en la templo, kaj dirantajn: Hosana al

la Filo de David, indignis, 16 kaj diris al li: Ĉu vi
aŭdas, kion ĉi tiuj diras? Kaj Jesuo diris al ili: Jes;
ĉu vi neniam legis: El la buŝo de junaj infanoj kaj
suĉinfanoj Vi perfektigis laŭdon? 17 Kaj lasinte
ilin, li eliris el la urbo al Betania, kaj tie loĝis.

18 Kaj matene, dum li revenis al la urbo, li
malsatis. 19 Kaj vidante figarbon apud la vojo,
li iris al ĝi, kaj trovis sur ĝi nenion krom folioj;
kaj li diris al ĝi: Ne plu estu frukto sur vi por
eterne. Kaj tuj la figarbo forvelkis. 20 Kaj kiam
la disĉiploj vidis, ili miris, dirante: Kiel rapide la
figarbo forvelkis! 21 Kaj Jesuo responde diris al
ili: Vere mi diras al vi: Se vi havos fidon kaj ne
dubos, vi ne nur faros la aferon de la figarbo, sed
eĉ se vi diros al ĉi tiu monto: Estu formovita kaj
ĵetita en la maron; tio plenumiĝos. 22 Kaj ĉion,
kion vi petos per preĝado, kredante, vi ricevos.

23 Kaj kiam li jam venis en la templon, la
ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo venis al li,
dum li instruis, kaj ili diris: Laŭ kia aŭtoritato vi
faras ĉi tion? kaj kiu donis al vi tian aŭtoritaton?
24 Kaj Jesuo responde diris al ili: Mi ankaŭ faros
al vi unu demandon; kaj se vi tion diros al mi,
mi ankaŭ diros al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras
ĉi tion. 25 La baptado de Johano, de kie ĝi estis?
El la ĉielo, aŭ el homoj? Kaj ili diskutis inter si,
dirante: Se ni diros: El la ĉielo, li diros al ni: Kial
do vi ne kredis al li? 26 Sed se ni diros: El homoj,
ni timas la popolon, ĉar ĉiuj opinias Johanon
profeto. 27 Kaj ili responde diris al Jesuo: Ni ne
scias. Li ankaŭ diris al ili: Kaj mi ne diras al vi,
laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. 28 Kiel ŝajnas

al vi? Unu viro havis du filojn; kaj li venis al la
unua, kaj diris: Filo, iru hodiaŭ kaj laboru en la
vinberĝardeno. 29 Kaj li respondis kaj diris: Mi
ne volas; sed poste li pentis kaj iris. 30 Kaj li venis
al la dua, kaj diris tion saman. Kaj li responde
diris: Mi iros, sinjoro; kaj ne iris. 31 Kiu el la
du plenumis la volon de la patro? Ili diris: La
unua. Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke la
impostistoj kaj malĉastistinoj iras antaŭ vi en la
regnon de Dio. 32 Ĉar Johano venis al vi en vojo
de justeco, kaj vi ne kredis al li; sed la impostistoj
kaj malĉastistinoj kredis al li. Kaj vi, kiam vi
vidis, eĉ ne pentis poste, por kredi al li.

33 Aŭskultu alian parabolon: Estis viro
dommastro, kiu plantis vinberĝardenon, kaj
ĉirkaŭmetis plektobarilon, kaj fosis en ĝi vinpre-
mejon, kaj konstruis turon, kaj luigis ĝin al kul-
tivistoj, kaj forvojaĝis. 34 Kaj kiam alproksimiĝis
la sezono de fruktoj, li sendis siajn sklavojn al
la kultivistoj, por ricevi siajn fruktojn. 35 Kaj la
kultivistoj, kaptinte liajn sklavojn, skurĝis unu,
kaj mortigis alian, kaj ŝtonbatis alian. 36 Li
sendis ankoraŭ aliajn sklavojn, pli multajn ol la
unuaj; kaj ili faris al ili tiel same. 37 Sed poste
li sendis al ili sian filon, dirante: Ili respektos
mian filon. 38 Sed la kultivistoj, vidante la filon,
diris inter si: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni
lin mortigu, kaj prenu lian heredaĵon. 39 Kaj ili
kaptis lin, elĵetis lin el la vinberejo, kaj mortigis
lin. 40 Kiam do venos la sinjoro de la vinberejo,
kion li faros al tiuj kultivistoj? 41 Ili diris al
li: Tiujn malbonulojn li mizere pereigos, kaj li

luigos la vinberejon al aliaj kultivistoj, kiuj donos
al li la fruktojn en iliaj sezonoj. 42 Jesuo diris al
ili: Ĉu vi neniam legis en la Skriboj:

Ŝtono, kiun malŝatis la konstruantoj,
Fariĝis ŝtono bazangula:
De la Eternulo ĉi tio fariĝis,
Kaj ĝi estas miraklo en niaj okuloj?

43 Tial mi diras al vi: La regno de Dio estos
prenita for de vi, kaj estos donita al nacio, kiu
liveros ĝiajn fruktojn. 44 Kaj kiu falas sur tiun
ŝtonon, tiu rompiĝos; sed sur kiun ĝi falos,
ĝi tiun polvigos. 45 Kaj la ĉefpastroj kaj la
Fariseoj, aŭdinte liajn parabolojn, komprenis, ke
li parolas pri ili. 46 Kaj celante kapti lin, ili timis
la popolon, ĉar oni opiniis lin profeto.

22

1 Kaj respondante, Jesuo denove parolis al ili
parabole, dirante: 2 La regno de la ĉielo similas
al unu reĝo, kiu faris edziĝan feston por sia filo,
3 kaj sendis siajn sklavojn, por voki la invititojn
al la edziĝa festo; kaj ili ne volis veni. 4 Poste
li sendis aliajn sklavojn, dirante: Diru al la
invititoj: Jen mi preparis la manĝon; miaj bovoj
kaj miaj grasigitaj brutoj estas buĉitaj, kaj ĉio
estas preta; venu al la edziĝa festo. 5 Sed ili
malatentis, kaj foriris, unu al sia bieno, alia al
sia komercado; 6 kaj la ceteraj, kaptinte liajn
sklavojn, perfortis kaj mortigis ilin. 7 Kaj la reĝo
koleris; kaj sendinte siajn armeojn, li pereigis
tiujn mortigintojn kaj bruligis ilian urbon. 8 Tiam
li diris al siaj sklavoj: La edziĝa festo estas preta,

sed la invititoj ne estis indaj. 9 Iru do al la
disirejoj de la vojoj, kaj ĉiujn, kiujn vi trovos,
invitu al la edziĝa festo. 10 Kaj tiuj sklavoj,
elirinte sur la vojojn, kunvenigis ĉiujn, kiujn ili
trovis, malbonajn kaj bonajn; kaj la edziĝa festo
pleniĝis de gastoj. 11 Sed la reĝo, enveninte por
rigardi la gastojn, tie vidis viron, kiu ne havis sur
si edziĝofestan veston; 12 kaj li diris al li: Amiko,
kiel vi envenis ĉi tien, ne havante edziĝofestan
veston? Kaj li silentadis. 13 Tiam la reĝo diris
al siaj servantoj: Ligu lin mane kaj piede, kaj
elĵetu lin en la eksteran mallumon; tie estos la
plorado kaj la grincado de dentoj. 14 Ĉar multaj
estas vokitaj, sed malmultaj estas elektitaj.

15 Tiam iris la Fariseoj, kaj konsiliĝis, kiel ili
povos impliki lin per interparolado. 16 Kaj ili
sendis al li siajn disĉiplojn kun la Herodanoj,
por diri: Majstro, ni scias, ke vi estas verama,
kaj instruas laŭ vero la vojon de Dio, kaj ne
zorgas pri iu ajn; ĉar vi ne favoras la personon
de homoj. 17 Diru do al ni, kiel ŝajnas al vi?
ĉu konvenas doni tributon al Cezaro, aŭ ne?
18 Sed Jesuo, sciante ilian ruzecon, diris: Kial
vi min provas, hipokrituloj? 19 Montru al mi la
tributan moneron. Kaj ili alportis al li denaron.
20 Kaj li diris al ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj la
surskribaĵo? 21 Ili diris al li: De Cezaro. Tiam
li diris al ili: Redonu do al Cezaro la propraĵon
de Cezaro, kaj al Dio la propraĵon de Dio. 22 Kaj
aŭdinte, ili miris, kaj lin lasis kaj foriris.

23 En tiu sama tago alvenis al li Sadukeoj, kiuj
diras, ke ne estas releviĝo; kaj ili demandis lin,

dirante: 24 Majstro, Moseo diris: Se iu mortas, ne
havante infanojn, lia frato edziĝu kun lia edzino
kaj naskigu idaron al sia frato. 25 Estis ĉe ni
sep fratoj; kaj la unua edziĝis kaj mortis, kaj ne
havante idaron, lasis sian edzinon al sia frato;
26 tiel same ankaŭ la dua, kaj la tria, ĝis la sepa.
27 Kaj post ĉiuj la virino mortis. 28 En la releviĝo
do, por kiu el la sep ŝi estos edzino? ĉar ĉiuj ŝin
havis. 29 Sed Jesuo responde diris: Vi eraras, ne
sciante la Skribojn, nek la potencon de Dio. 30 Ĉar
en la releviĝo oni nek edziĝas nek edziniĝas,
sed estas kiel anĝeloj en la ĉielo. 31 Sed pri la
releviĝo el la mortintoj, ĉu vi ne legis tion, kio
estis dirita al vi de Dio, nome: 32 Mi estas la Dio
de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de
Jakob? Dio estas Dio ne de la mortintoj, sed de
la vivantoj. 33 Kaj kiam la homamaso tion aŭdis,
ili miregis pro lia instruado.

34 Sed la Fariseoj, aŭdinte, ke li silentigis la
Sadukeojn, kune kolektiĝis. 35 Kaj unu el ili,
leĝisto, demandis lin, provante lin: 36 Majstro,
kiu estas la granda ordono en la leĝo? 37 Kaj
li diris al li: Amu la Eternulon, vian Dion, per
via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per
via tuta menso. 38 Ĉi tiu estas la granda kaj la
unua ordono. 39 Kaj dua estas simila al ĝi: Amu
vian proksimulon kiel vin mem. 40 De ĉi tiuj du
ordonoj dependas la tuta leĝo kaj la profetoj.

41 Kaj kiam la Fariseoj jam kunvenis, Jesuo
ilin demandis, 42 dirante: Kion vi pensas pri la
Kristo? kies filo li estas? Ili diris al li: De David.
43 Li diris al ili: Kial do David, en la Spirito, lin

nomas Sinjoro, dirante:
44 La Eternulo diris al mia Sinjoro:
Sidu dekstre de Mi,
Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?
45 Se do David nomas lin Sinjoro, kiel li estas
lia filo? 46 Kaj neniu povis respondi unu vorton
al li, nek iu post tiu tago plu kuraĝis fari al li
demandon.

23

1 Tiam parolis Jesuo al la homamasoj kaj al siaj
disĉiploj, dirante: 2 La skribistoj kaj la Fariseoj
sidas sur la seĝo de Moseo: 3 ĉion do, kion ili
ordonas al vi, faru kaj observu; sed ne agu laŭ
iliaj faroj, ĉar ili ordonas, sed ne faras. 4 Ili ligas
pezajn ŝarĝojn malfacile porteblajn, kaj metas
ilin sur la ŝultrojn de homoj; sed ili mem ne
volas movi ilin per sia fingro. 5 Sed ĉiujn siajn
agojn ili faras, por esti rigardataj de homoj; ĉar
ili larĝigas siajn filakteriojn kaj grandigas la
franĝojn de siaj vestoj, 6 kaj amas la ĉeflokojn
ĉe festenoj, kaj la ĉefseĝojn en la sinagogoj, 7 kaj
salutojn sur la placoj, kaj esti nomataj de homoj
Rabeno. 8 Sed vi ne estu nomataj Rabeno; ĉar
unu estas via instruanto, kaj vi ĉiuj estas fratoj.
9 Kaj nomu neniun sur la tero via patro; ĉar
Unu, kiu estas en la ĉielo, estas via Patro. 10 Kaj
ne estu nomataj edukantoj; ĉar unu, la Kristo,
estas via edukanto. 11 Sed la pli granda el vi
estos via servanto. 12 Kaj kiu sin plialtigos, tiu
estos humiligita; kaj kiu sin humiligos, tiu estos
plialtigita.

13 Sed ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrit-
uloj! ĉar vi ŝlosas la regnon de la ĉielo kontraŭ
la homoj; ĉar vi mem ne eniras, nek lasas al
la enirantoj eniri. 14 Ve al vi, skribistoj kaj
Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi formanĝas domojn
de vidvinoj, kaj por preteksto vi longe preĝas;
tial vi ricevos pli severan kondamnon.

15 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj!
ĉar vi ĉirkaŭiras maron kaj teron, por varbi unu
prozeliton; kaj kiam li tia fariĝis, vi lin faras filo
de Gehena, duoble kiom vi mem.

16 Ve al vi, blindaj gvidantoj! kiuj diras: Se
iu ĵuras per la sanktejo, tio estas nenio; sed kiu
ĵuras per la oro de la sanktejo, tiu estas ŝuldanto.
17 Vi malsaĝaj kaj blindaj! ĉar kio estas pli
granda, la oro, aŭ la sanktejo, kiu sanktigas la
oron? 18 Kaj: Se iu ĵuras per la altaro, tio estas
nenio; sed kiu ĵuras per la ofero, kuŝanta sur ĝi,
tiu estas ŝuldanto. 19 Vi blinduloj! ĉar kio estas
pli granda, la ofero, aŭ la altaro, kiu sanktigas la
oferon? 20 Tiu do, kiu ĵuras per la altaro, ĵuras
per ĝi, kaj per ĉio, kuŝanta sur ĝi. 21 Kaj tiu, kiu
ĵuras per la sanktejo, ĵuras per ĝi, kaj per Tiu,
kiu loĝas en ĝi. 22 Kaj tiu, kiu ĵuras per la ĉielo,
ĵuras per la trono de Dio, kaj per Tiu, kiu sidas
sur ĝi.

23 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj!
ĉar vi pagas dekonaĵojn de mento kaj de anizo
kaj de kumino, kaj forlasis la pli gravajn aferojn
de la leĝo: juĝon kaj kompaton kaj fidon. Sed
ĉi tiujn vi devus fari, kaj la aliajn ne preterlasi.

24 Vi blindaj gvidantoj! kiuj elkribras la kulon kaj
glutas la kamelon.
25 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj!
ĉar vi purigas la eksteron de la kaliko kaj de la
plado; sed interne ili estas plenaj de rabado kaj
malmodereco. 26 Vi blinda Fariseo! purigu unue
la internon de la kaliko kaj de la plado, por ke
ilia ekstero ankaŭ fariĝu pura.
27 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj!
ĉar vi similas al tomboj blankigitaj, kiuj ekstere
ŝajnas belaj, sed interne estas plenaj de ostoj de
mortintoj kaj de ĉia malpureco. 28 Tiel ankaŭ vi
ekstere ŝajnas justaj antaŭ homoj, sed interne vi
estas plenaj de hipokriteco kaj maljusteco.
29 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj!
ĉar vi konstruas la tombojn de la profetoj kaj
ornamas la monumentojn de la justuloj, kaj
diras: 30 Se ni vivus en la tagoj de niaj patroj, ni
ne partoprenus kun ili en la sango de la profetoj.
31 Tial vi atestas pri vi mem, ke vi estas filoj de
tiuj, kiuj mortigis la profetojn. 32 Vi do plenigu la
mezuron de viaj patroj. 33 Serpentoj, vipuridoj!
kiel vi povos eviti la juĝon de Gehena? 34 Jen
do mi sendas al vi profetojn kaj saĝulojn kaj
skribistojn; iujn el ili vi mortigos kaj krucumos,
kaj aliajn el ili vi skurĝos en viaj sinagogoj kaj
persekutos de urbo al urbo; 35 por ke venu sur
vin la tuta justa sango elverŝita sur la teron, de la
sango de la justulo Habel ĝis la sango de Zeĥarja,
filo de Bereĥja, kiun vi mortigis inter la sanktejo
kaj la altaro. 36 Vere mi diras al vi: Ĉio tio venos
sur ĉi tiun generacion.

37 Ho Jerusalem, Jerusalem, kiu mortigas la
profetojn, kaj priĵetas per ŝtonoj tiujn, kiuj estas
senditaj al ĝi! kiom ofte mi volis kolekti viajn
infanojn, kiel kokino kolektas sian idaron sub la
flugilojn, kaj vi ne volis. 38 Jen via domo estas
lasita al vi dezerta. 39 Ĉar mi diras al vi: De nun
vi ne vidos min, ĝis vi diros: Estu benata tiu, kiu
venas en la nomo de la Eternulo.

24

1 Kaj Jesuo, elirinte, ekforiris de la templo;
kaj liaj disĉiploj venis al li, por montri al li la
konstruaĵojn de la templo. 2 Sed li responde diris
al ili: Ĉu vi ne vidas ĉion tion? vere mi diras al
vi: Ne estos lasita ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne
estos deĵetita.
3 Kaj dum ili sidis sur la monto Olivarba, la
disĉiploj venis aparte al li, dirante: Diru al ni,
kiam tio estos? Kaj kio estas la signo de via
alesto kaj de la maturiĝo de la mondaĝo? 4 Kaj
Jesuo, respondante, diris al ili: Gardu vin, ke
neniu vin forlogu. 5 Ĉar multaj venos en mia
nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj ili forlogos
multajn. 6 Kaj vi aŭdos pri militoj kaj famoj
de militoj. Zorgu, ke vi ne maltrankviliĝu; ĉar
tio devas okazi; sed ankoraŭ ne estas la fino.
7 Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacion, kaj regno
kontraŭ regnon; kaj estos malsatoj kaj tertremoj
en diversaj lokoj. 8 Sed ĉio tio estas komenco de
suferoj. 9 Tiam oni transdonos vin al afliktado,
kaj mortigos vin; kaj vi estos malamataj de ĉiuj
nacioj pro mia nomo. 10 Tiam multaj ofendiĝos,
kaj perfidos unu la alian, kaj malamos unu la

alian. 11 Kaj multaj falsaj profetoj leviĝos, kaj
forlogos multajn. 12 Kaj pro la multobligo de
maljusteco, la amo de la plimulto malvarmiĝos.
13 Sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita.
14 Kaj ĉi tiu evangelio de la regno estos predikita
tra la tuta mondo, kiel atesto al ĉiuj nacioj; kaj
tiam venos la fino.

15 Kiam do vi vidos la abomenindaĵon de
dezerteco, pri kiu estas dirite de la profeto
Daniel, starantan sur la sankta loko (la leganto
komprenu), 16 tiam tiuj, kiuj estas en Judujo,
forkuru al la montoj; 17 kiu estas sur la tegmento,
tiu ne malsupreniru, por preni ion el sia domo;
18 kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu, por
preni sian mantelon. 19 Sed ve al la gravedulinoj
kaj al la suĉigantinoj en tiuj tagoj! 20 Kaj preĝu,
ke via forkurado ne estu en vintro nek en sabato;
21 ĉar tiam estos granda aflikto tia, kia ne estis de
la komenco de la mondo ĝis nun, nek iam estos.
22 Kaj se tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu
karno estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj
estos mallongigitaj. 23 Tiam se iu diros al vi: Jen
ĉi tie la Kristo, aŭ: Tie; ne kredu; 24 ĉar leviĝos
falsaj kristoj kaj falsaj profetoj kaj faros grandajn
signojn kaj miraklojn, tiel ke ili forlogus, se eble,
eĉ la elektitojn. 25 Jen mi antaŭdiris al vi. 26 Se
oni do diros al vi: Jen li estas en la dezerto; ne
eliru; aŭ: Jen li estas en sekretaj ĉambroj; ne
kredu. 27 Ĉar kiel la fulmo venas el la oriento
kaj montriĝas ĝis la okcidento, tiel ankaŭ estos
la alesto de la Filo de homo. 28 Kie ajn estos la
kadavro, tien kolektiĝos la agloj.

29 Sed tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno
mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon,
kaj la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj de la
ĉielo ŝanceliĝos; 30 kaj tiam aperos sur la ĉielo
la signo de la Filo de homo, kaj tiam ploros ĉiuj
gentoj de la tero, kaj oni vidos la Filon de homo,
venantan en la nuboj de la ĉielo kun potenco kaj
granda gloro. 31 Kaj li elsendos siajn anĝelojn
kun granda sono de trumpeto, kaj ili kolektos
liajn elektitojn el la kvar ventoj, el limo ĝis limo
de la ĉielo.

32 De la figarbo lernu ĝian parabolon: kiam ĝia
branĉo jam moliĝis kaj aperigas foliojn, tiam vi
scias, ke la somero estas proksima; 33 tiel same
vi, kiam vi vidos ĉion tion, tiam sciu, ke li estas
proksima, ĉe la pordoj. 34 Vere mi diras al vi: Ĉi
tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio tio plenumiĝos.
35 La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj
ne forpasos. 36 Sed pri tiu tago kaj la horo scias
neniu, eĉ ne la anĝeloj de la ĉielo, nek la Filo, sed
la Patro sola. 37 Sed kiel la tagoj de Noa, tiel estos
la alesto de la Filo de homo. 38 Ĉar kiel dum la
tagoj, kiuj estis antaŭ la diluvo, oni manĝis kaj
trinkis, edziĝis kaj edziniĝis, ĝis la tago, kiam
Noa eniris en la arkeon, 39 kaj oni ne eksciis,
ĝis la diluvo venis kaj forprenis ĉiujn; tiel estos
la alesto de la Filo de homo. 40 Tiam du viroj
estos sur kampo: unu estos prenita, kaj la alia
lasita; 41 du virinoj estos muelantaj apud muelilo:
unu estos prenita, kaj la alia lasita. 42 Tial viglu;
ĉar vi ne scias, en kiu tago via Sinjoro venos.
43 Sed sciu tion, ke se la dommastro scius, en

kiu gardoparto venos la ŝtelisto, li viglus kaj
ne lasus sian domon trafosiĝi. 44 Tial vi ankaŭ
estu pretaj; ĉar en horo, kiam vi ne atendas, la
Filo de homo venas. 45 Kiu do estas la fidela
kaj prudenta servisto, kiun la sinjoro starigis
super siajn domanojn, por doni al ili nutraĵon
ĝustatempe? 46 Feliĉa estas tiu servisto, kiun lia
sinjoro, veninte, trovos tiel faranta. 47 Vere mi
diras al vi, ke super sian tutan havon li starigos
lin. 48 Sed se tiu malbona servisto diros en sia
koro: Mia sinjoro malfruas; 49 kaj komencos bati
siajn kunservistojn, kaj manĝi kaj trinki kun la
drinkuloj, 50 la sinjoro de tiu servisto venos en
tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, kiam li ne
scias, 51 kaj distranĉos lin, kaj difinos lian parton
kun la hipokrituloj; tie estos la plorado kaj la
grincado de dentoj.

25

1 Tiam la regno de la ĉielo estos komparata
al dek virgulinoj, kiuj prenis siajn lampojn kaj
eliris renkonte al la fianĉo. 2 Kaj kvin el ili
estis malprudentaj, kaj kvin estis prudentaj. 3 La
malprudentaj, prenante la lampojn, ne prenis
oleon kun si; 4 sed la prudentaj prenis oleon en
la vazoj kun siaj lampoj. 5 Kaj kiam la fianĉo
malfruis, ili ĉiuj malviglis kaj dormis. 6 Sed je la
noktomezo estis ekkrio: Jen la fianĉo! eliru al li
renkonte. 7 Tiam ĉiuj tiuj virgulinoj leviĝis, kaj
ordigis siajn lampojn. 8 Kaj la malprudentaj diris
al la prudentaj: Donu al ni el via oleo, ĉar niaj
lampoj estingiĝas. 9 Sed la prudentaj respondis,
dirante: Eble ne estos sufiĉe por ni kaj vi; iru

prefere al la vendistoj, kaj aĉetu por vi mem.
10 Kaj dum ili iris, por aĉeti, alvenis la fianĉo;
kaj tiuj, kiuj estis pretaj, eniris kun li al la edziĝa
festo, kaj la pordo estis fermita. 11 Poste venis
ankaŭ la ceteraj virgulinoj, dirante: Sinjoro,
sinjoro, malfermu al ni. 12 Sed li responde diris:
Vere mi diras al vi: Mi vin ne konas. 13 Tial viglu,
ĉar vi ne scias la tagon nek la horon.

14 Ĉar tiel estas, kvazaŭ viro, forvojaĝonte,
alvokis siajn servistojn, kaj komisiis al ili siajn
posedaĵojn. 15 Kaj al unu li donis kvin talantojn,
al alia du, al alia unu; al ĉiu laŭ lia kapableco;
kaj li tuj forvojaĝis. 16 Kaj tiu, kiu ricevis la kvin
talantojn, iris kaj negocadis per ili, kaj gajnis
pluajn kvin talantojn. 17 Tiel same ankaŭ tiu,
kiu ricevis la du, gajnis pluajn du. 18 Sed tiu, kiu
ricevis la unu, foriris kaj fosis en la tero, kaj kaŝis
la monon de sia sinjoro. 19 Kaj post longa tempo
la sinjoro de tiuj servistoj venis, kaj faris kun ili
kalkulon. 20 Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn,
venis kaj alportis pluajn kvin talantojn, dirante:
Sinjoro, vi komisiis al mi kvin talantojn; jen mi
gajnis pluajn kvin talantojn. 21 Lia sinjoro diris
al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis
fidela pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super
multaj; envenu en la ĝojon de via sinjoro. 22 Kaj
venis ankaŭ tiu, kiu ricevis la du talantojn, kaj
diris: Sinjoro, vi komisiis al mi du talantojn; jen
mi gajnis pluajn du talantojn. 23 Lia sinjoro diris
al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis
fidela pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super
multaj; envenu en la ĝojon de via sinjoro. 24 Kaj

venis ankaŭ tiu, kiu ricevis la unu talanton, kaj
diris: Sinjoro, mi sciis, ke vi estas severa homo,
rikoltanta, kie vi ne semis, kaj kolektanta, kie
vi ne disŝutis; 25 kaj mi timis, kaj foriris, kaj
kaŝis vian talanton en la tero; jen vi havas vian
propraĵon. 26 Sed lia sinjoro responde diris al
li: Vi malbona kaj mallaborema servisto, vi sciis,
ke mi rikoltas, kie mi ne semis, kaj kolektas, kie
mi ne disŝutis; 27 pro tio vi devus doni mian
monon al la bankistoj, kaj veninte, mi ricevus
mian propraĵon kun procento. 28 Forprenu de
li do la talanton, kaj donu ĝin al tiu, kiu havas
la dek talantojn. 29 Ĉar al ĉiu, kiu havas, estos
donite, kaj li havos abundegon; sed for de tiu,
kiu ne havas, eĉ tio, kion li havas, estos prenita.
30 Kaj elĵetu la senutilan serviston en la eksteran
mallumon; tie estos la plorado kaj la grincado de
dentoj.

31 Sed kiam la Filo de homo venos en sia gloro,
kaj ĉiuj anĝeloj kun li, tiam li sidos sur la trono
de sia gloro; 32 kaj antaŭ li kolektiĝos ĉiuj nacioj,
kaj li apartigos ilin unu de alia, kiel paŝtisto
apartigas la ŝafojn for de la kaproj; 33 kaj li
starigos la ŝafojn dekstre de li, kaj la kaprojn
maldekstre. 34 Tiam diros la Reĝo al tiuj, kiuj
staras dekstre de li: Venu, vi benataj de mia
Patro, heredu la regnon preparitan por vi de post
la komenco de la mondo; 35 ĉar mi malsatis, kaj
vi donis al mi manĝi; mi soifis, kaj vi donis al
mi trinki; mi estis fremda, kaj vi gastigis min;
36 nuda, kaj vi vestis min; mi malsanis, kaj vi
vizitis min; mi estis en malliberejo, kaj vi venis

al mi. 37 Tiam respondos al li la justuloj, dirante:
Sinjoro, kiam ni vin vidis malsata, kaj vin satigis?
aŭ soifanta, kaj trinkigis vin? 38 Kaj kiam ni
vidis vin fremda kaj gastigis vin? aŭ nuda, kaj
vin vestis? 39 Kaj kiam ni vidis vin malsana
aŭ en malliberejo, kaj venis al vi? 40 Kaj la
Reĝo respondos kaj diros al ili: Vere mi diras
al vi: Kiom vi faris al unu el ĉi tiuj miaj fratoj
la plej malgrandaj, tiom vi faris al mi. 41 Tiam
li diros al tiuj, kiuj staras maldekstre: For de
mi, vi malbenitaj, en la eternan fajron, kiu estas
preparita por la diablo kaj liaj anĝeloj; 42 ĉar
mi malsatis, kaj vi ne donis al mi manĝi; mi
soifis, kaj vi ne donis al mi trinki; 43 mi estis
fremda, kaj vi ne gastigis min; nuda, kaj vi ne
vestis min; malsana kaj en malliberejo, kaj vi ne
vizitis min. 44 Tiam ili ankaŭ respondos, dirante:
Sinjoro, kiam ni vidis vin malsata, aŭ soifanta, aŭ
fremda, aŭ nuda, aŭ malsana, aŭ en malliberejo,
kaj ne servis al vi? 45 Tiam li respondos al ili,
dirante: Vere mi diras al vi: Kiom vi ne faris al
unu el ĉi tiuj la plej malgrandaj, tiom vi ne faris
al mi. 46 Kaj ĉi tiuj foriros en eternan punon, sed
la justuloj en eternan vivon.

26

1 Kaj kiam Jesuo finis ĉiujn tiujn vortojn, li
diris al siaj disĉiploj: 2 Vi scias, ke post du
tagoj okazos la Pasko, kaj la Filo de homo estos
transdonita, por esti krucumita. 3 Tiam kunvenis
la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo, en la
korto de la ĉefpastro, kies nomo estis Kajafas;
4 kaj ili konsiliĝis, por ke ili povu per ruzo kapti

Jesuon, kaj mortigi lin. 5 Sed ili diris: Ne dum la
festo, por ke ne leviĝu tumulto ĉe la popolo.

6 Kaj kiam Jesuo estis en Betania, en la domo
de Simon, leprulo, 7 venis al li virino, havanta
alabastran vazon da multekosta ŝmiraĵo, kaj ŝi
verŝis ĝin sur lian kapon, dum li sidis ĉe manĝo.
8 Sed kiam la disĉiploj tion vidis, ili indignis,
dirante: 9 Por kio estas ĉi tiu malŝparo? Ĉar ĉi
tiun ŝmiraĵon oni povus vendi por granda prezo,
kaj doni al malriĉuloj. 10 Sed Jesuo, tion sciante,
diris al ili: Kial vi ĝenas la virinon? ŝi faris
bonan faron al mi. 11 Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam
havas kun vi, sed min vi ne ĉiam havas. 12 Ĉar
verŝante ĉi tiun ŝmiraĵon sur mian korpon, ŝi
tion faris por mia entombigo. 13 Vere mi diras
al vi: Kie ajn estos predikata ĉi tiu evangelio en
la tuta mondo, tio ankaŭ, kion faris ĉi tiu virino,
estos priparolata, por memoraĵo de ŝi.

14 Tiam unu el la dek du, nomata Judas
Iskariota, iris al la ĉefpastroj, 15 kaj diris: Kion vi
volas doni al mi, se mi lin transdonos al vi? Kaj
ili pesis por li tridek arĝentajn monerojn. 16 Kaj
de tiam li serĉis okazon, por transdoni lin.

17 Kaj en la unua tago de macoj la disĉiploj
venis al Jesuo, dirante: Kie vi volas, ke ni pretigu
por vi, por manĝi la Paskon? 18 Kaj li diris:
Iru en la urbon al trovotulo, kaj diru al li: La
Majstro diras: Mia tempo estas proksima; mi
faros la Paskon ĉe vi, kun miaj disĉiploj. 19 Kaj
la disĉiploj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, kaj ili
pretigis la Paskon. 20 Kaj kiam vesperiĝis, li sidis
ĉe manĝo kun la dek du disĉiploj; 21 kaj dum ili

manĝis, li diris: Vere mi diras al vi, ke unu el
vi perfidos min. 22 Kaj ili tre malĝojis, kaj ĉiu
komencis diri al li: Sinjoro, ĉu eble mi? 23 Kaj
li respondis kaj diris: Tiu, kiu trempis kun mi la
manon en la pladon, perfidos min. 24 La Filo de
homo iros, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu
viro, de kiu la Filo de homo estos perfidita! se tiu
homo ne estus naskita, estus bone por li. 25 Kaj
Judas, kiu estis lin perfidonta, responde diris: Ĉu
eble mi, Rabeno? Li diris al li: Vi diris. 26 Kaj
dum ili manĝis, Jesuo prenis panon, kaj beninte,
dispecigis ĝin kaj donis al la disĉiploj, kaj diris:
Prenu, manĝu; ĉi tio estas mia korpo. 27 Kaj li
prenis kalikon, kaj doninte dankon, donis al ili,
dirante: Vi ĉiuj trinku el ĝi; 28 ĉar ĉi tio estas
mia sango de la interligo, kiu estas elverŝata por
multaj, por la pardonado de pekoj. 29 Sed mi
diras al vi: De nun mi ne trinkos el ĉi tiu frukto
de la vinberarbo, ĝis tiu tago, kiam mi trinkos
ĝin novan kun vi en la regno de mia Patro.

30 Kaj kantinte himnon, ili foriris al la monto
Olivarba.

31 Tiam diris Jesuo al ili: Vi ĉiuj ofendiĝos pro
mi dum ĉi tiu nokto; ĉar estas skribite: Mi frapos
la paŝtiston, kaj la ŝafoj de la grego diskuros.
32 Tamen, post mia releviĝo mi iros antaŭ vi en
Galileon. 33 Sed Petro responde diris al li: Eĉ
se ĉiuj ofendiĝos pro vi, mi neniam ofendiĝos.
34 Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke en ĉi tiu
nokto, antaŭ ol krios koko, vi trifoje malkonfesos
min. 35 Petro diris al li: Eĉ se mi devos morti kun
vi, mi neniel vin malkonfesos. Tiel same diris
ĉiuj disĉiploj.

36 Tiam venis Jesuo kun ili al loko nomata
Getsemane, kaj diris al siaj disĉiploj: Sidiĝu ĉi
tie, dum mi iros tien, por preĝi. 37 Kaj li prenis
kun si Petron kaj la du filojn de Zebedeo, kaj
komencis malĝoji kaj maltrankviliĝi. 38 Tiam
li diris al ili: Tre malĝoja estas mia animo, eĉ
ĝis morto; restu ĉi tie, kaj viglu kun mi. 39 Kaj
irinte iom antaŭen, li falis sur sian vizaĝon,
preĝante, kaj dirante: Ho mia Patro, se povas
esti, ĉi tiu kaliko pasu for de mi; tamen ne kiel
mi volas, sed kiel Vi volas. 40 Kaj li venis al
la disĉiploj kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris
al Petro: Ĉu vi do ne havis forton vigli kun
mi eĉ unu horon? 41 Viglu kaj preĝu, por
ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja estas
fervora, sed la karno estas malforta. 42 Denove
la duan fojon foririnte, li preĝis, dirante: Ho
mia Patro, se ĉi tio ne povos forpasi, krom se mi
trinkos ĝin, Via volo plenumiĝu. 43 Kaj denove
reveninte, li trovis ilin dormantaj, ĉar iliaj okuloj
peziĝis. 44 Kaj li denove lasis ilin kaj foriris, kaj
la trian fojon preĝis, denove dirante la samajn
vortojn. 45 Tiam li venis al la disĉiploj, kaj
diris al ili: Dormu nun kaj ripozu: jen la horo
alproksimiĝis, kaj la Filo de homo estas perfidata
en la manojn de pekuloj. 46 Leviĝu, ni iru; jen
mia perfidanto alproksimiĝas.

47 Kaj dum li ankoraŭ parolis, jen venis Judas,
unu el la dek du; kaj kun li granda homamaso
kun glavoj kaj bastonoj venis de la ĉefpastroj kaj
pliaĝuloj de la popolo. 48 Kaj lia perfidanto jam
aranĝis kun ili signon, dirante: Kiun mi kisos,

tiu estas li; kaptu lin.
49 Kaj tuj veninte al Jesuo,
li diris: Saluton, Rabeno; kaj kisis lin.
50 Kaj
Jesuo diris al li: Amiko, por kio vi venis? Tiam
ili venis, kaj metis manojn sur Jesuon kaj arestis
lin.
51 Kaj jen unu el tiuj, kiuj estis kun Jesuo,
etendis sian manon kaj eltiris sian glavon, kaj
frapis la sklavon de la ĉefpastro, kaj detranĉis
lian orelon.
52 Tiam diris Jesuo al li: Remetu
vian glavon en ĝian ingon; ĉar ĉiuj, kiuj glavon
prenas, per glavo pereos.
53 Ĉu vi do supozas, ke
mi ne povas alvoki mian Patron, kaj Li tuj liveros
al mi pli ol dek du legiojn da anĝeloj?
54 Sed
kiel plenumiĝus la Skriboj, ke tiel devas okazi?
55 En tiu horo Jesuo diris al la homamasoj: Ĉu
vi elvenis kvazaŭ kontraŭ rabiston, kun glavoj
kaj bastonoj, por kapti min? Ĉiutage mi sidis
en la templo, instruante, kaj vi ne arestis min.
56 Sed ĉio tio okazis, por ke plenumiĝu la Skriboj
de la profetoj. Tiam ĉiuj disĉiploj forlasis lin kaj
forkuris.

57 Kaj la arestintoj de Jesuo forkondukis lin
al la domo de la ĉefpastro Kajafas, kie jam
kolektiĝis la skribistoj kaj pliaĝuloj.
58 Sed
Petro malproksime sekvis lin ĝis la korto de la
ĉefpastro, kaj eniris, kaj sidis kun la subuloj,
por vidi la finon.
59 Kaj la ĉefpastroj kaj la
tuta sinedrio serĉis malveran ateston kontraŭ
Jesuo, por ke ili povu lin mortigi;
60 kaj ne trovis,
kvankam multaj malveraj atestantoj venis. Sed
poste venis du, kaj diris:
61 Ĉi tiu diris: Mi povas
detrui la sanktejon de Dio, kaj rekonstrui ĝin
en la daŭro de tri tagoj.
62 Kaj la ĉefpastro

stariĝis, kaj diris al li: Ĉu vi respondas nenion?
kion atestas ĉi tiuj kontraŭ vi? 63 Sed Jesuo
silentadis. Kaj la ĉefpastro diris al li: Mi ĵurligas
vin per Dio la vivanta, ke vi diru al ni, ĉu vi
estas la Kristo, la Filo de Dio. 64 Jesuo diris al
li: Vi diris; tamen mi diras al vi: Poste vi vidos
la Filon de homo, sidantan ĉe la dekstra mano
de la Potenco, kaj venantan sur la nuboj de la
ĉielo. 65 Tiam la ĉefpastro disŝiris siajn vestojn,
dirante: Li blasfemis; por kio ni plu bezonas
atestantojn? jen nun vi aŭdis la blasfemon:
66 kion vi opinias? Ili respondis kaj diris: Li estas
kondamninda al morto. 67 Tiam oni kraĉis sur
lian vizaĝon kaj vangofrapis lin, kaj iuj frapis
lin per la manplatoj, 68 dirante: Profetu al ni, ho
Kristo, kiu vin frapis?

69 Kaj Petro sidis ekstere sur la korto; kaj venis
al li unu servantino, dirante: Vi ankaŭ estis
kun Jesuo, la Galileano. 70 Sed li malkonfesis
antaŭ ili ĉiuj, dirante: Mi ne scias, kion vi diras.
71 Kaj post kiam li eliris en la vestiblon, alia
vidis lin, kaj diris al la ĉeestantoj: Ĉi tiu estis
ankaŭ kun Jesuo, la Nazaretano. 72 Kaj denove li
malkonfesis kun ĵuro: Mi ne konas tiun homon.
73 Kaj post iom da tempo la apudstarantoj venis,
kaj diris al Petro: Vere vi ankaŭ estas el ili,
ĉar via parolmaniero malkaŝas vin. 74 Tiam
li komencis malbeni kaj ĵuri: Mi ne konas
tiun homon. Kaj tuj koko kriis. 75 Kaj Petro
rememoris la vorton, kiun Jesuo parolis: Antaŭ
ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min. Kaj li
eliris, kaj maldolĉe ploris.

27

1 Kaj kiam venis la mateno, ĉiuj ĉefpastroj kaj
pliaĝuloj de la popolo konsiliĝis kontraŭ Jesuo,
por mortigi lin; 2 kaj ili ligis lin, kaj forkondukis
lin kaj transdonis lin al Pilato, la provincestro.

3 Tiam Judas, lia perfidinto, vidinte, ke li
estas kondamnita, pentis, kaj reportis la tridek
arĝentajn monerojn al la ĉefpastroj kaj la
pliaĝuloj, 4 dirante: Mi pekis, perfidante senkul-
pan sangon. Sed ili diris: Kiel tio koncernas
nin? vi zorgu pri tio. 5 Kaj li ĵetis la arĝentajn
monerojn en la sanktejon, kaj eliris; kaj foririnte,
pendigis sin. 6 Kaj la ĉefpastroj prenis la
arĝentajn monerojn, kaj diris: Ne konvenas meti
ilin en la trezorejon, ĉar tio estas prezo de sango.
7 Kaj ili konsiliĝis, kaj aĉetis per ili la kampon
de la potisto, por enterigi fremdulojn. 8 Tial tiu
kampo estas nomata Kampo de Sango, ankoraŭ
ĝis hodiaŭ. 9 Tiam plenumiĝis tio, kio estis dirita
per la profeto Jeremia, nome: Kaj ili prenis la
tridek arĝentajn monerojn, taksoprezon de tiu,
kiu estis taksita, kiujn iuj el la filoj de Izrael
taksis; 10 kaj donis ilin por la kampo de la potisto,
kiel la Eternulo difinis al mi.

11 Kaj Jesuo staris antaŭ la provincestro; kaj
la estro demandis lin, dirante: Ĉu vi estas la
Reĝo de la Judoj? Kaj Jesuo diris al li: Vi diras.
12 Kaj kiam la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj akuzis lin,
li respondis nenion. 13 Tiam Pilato diris al li: Ĉu
vi ne aŭdas, kiom da aferoj oni atestas kontraŭ
vi? 14 Kaj li ne respondis al li eĉ unu vorton,
tiel ke la provincestro tre forte miris. 15 Sed

ĉe tiu festo la provincestro kutimis liberigi al
la homamaso unu malliberulon, kiun ili deziris.
16 Kaj oni havis tiam faman malliberulon, no-
matan Barabas. 17 Kiam do ili kolektiĝis, Pilato
diris al ili: Kiun vi deziras, ke mi liberigu al
vi? ĉu Barabason, aŭ Jesuon, nomatan Kristo?
18 Ĉar li sciis, ke pro envio ili transdonis lin.
19 Kaj dum li sidis sur la tribunala seĝo, lia
edzino sendis al li, por diri: Nenion havu kun
tiu justulo, ĉar mi suferis multe hodiaŭ en sonĝo
kaŭze de li. 20 Kaj la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj
decidigis la homamason postuli Barabason kaj
pereigi Jesuon. 21 Sed la provincestro responde
diris al ili: Kiun el la du vi volas, ke mi liberigu al
vi? Kaj ili diris: Barabason. 22 Pilato diris al ili:
Kion do mi faros al Jesuo, nomata Kristo? Ĉiuj
diris: Li estu krucumita. 23 Kaj li diris: Kial?
kian malbonon li faris? Sed ili des pli ekkriis,
dirante: Li estu krucumita. 24 Tial Pilato, vidante,
ke neniel prosperas al li, sed ke kontraŭe tumulto
leviĝas, prenis akvon kaj lavis siajn manojn
antaŭ la homamaso, dirante: Mi estas senkulpa
pri la sango de tiu justulo: vi zorgu pri ĝi. 25 Kaj
la tuta popolo responde diris: Lia sango estu sur
ni kaj sur niaj infanoj. 26 Tiam li liberigis al ili
Barabason; sed skurĝinte Jesuon, li transdonis
lin, por esti krucumita.

27 Tiam la soldatoj de la provincestro, konduk-
inte Jesuon en la palacon, kolektis al li la tutan
kohorton. 28 Kaj ili senvestigis lin, kaj surmetis
al li skarlatan mantelon. 29 Kaj ili plektis kronon
el dornoj kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj metis

kanon en lian dekstran manon; kaj ili genuis
antaŭ li, kaj mokis lin, dirante: Saluton, Reĝo
de la Judoj! 30 Kaj ili kraĉis sur lin, kaj prenis
la kanon kaj frapis lian kapon. 31 Kaj mokinte
lin, ili demetis de li la mantelon, kaj surmetis al
li liajn proprajn vestojn, kaj forkondukis lin, por
krucumi lin.

32 Kaj elirinte, ili trovis viron Kirenanon, no-
matan Simon; tiun ili devigis, ke li portu lian
krucon. 33 Kaj veninte al loko nomata Golgota,
tio estas, Loko de Kranio, 34 ili donis al li trinki
vinon kun galo enmiksita; kaj li gustumis ĝin,
kaj ne volis trinki. 35 Kaj krucuminte lin, ili
dividis inter si liajn vestojn, ĵetante lotojn; 36 kaj
ili sidiĝis, kaj gardis lin tie. 37 Kaj ili metis
super lia kapo lian akuzon, skribitan: ĈI TIU
ESTAS JESUO, LA REĜO DE LA JUDOJ. 38 Tiam kun
li estis krucumitaj du rabistoj, unu dekstre kaj
unu maldekstre. 39 Kaj la preterpasantoj insultis
lin, balancante la kapon, 40 kaj dirante: Vi, kiu
detruas la sanktejon kaj rekonstruas ĝin en la
daŭro de tri tagoj, savu vin. Se vi estas la Filo
de Dio, deiru de la kruco. 41 Tiel same ankaŭ
la ĉefpastroj, mokante kun la skribistoj kaj la
pliaĝuloj, diris: 42 Aliajn li savis; sin mem li ne
povas savi. Li ja estas Reĝo de Izrael, li nun deiru
de la kruco, kaj ni kredos al li. 43 Li apogis sin al
Dio; Tiu savu lin, se Li amas lin; ĉar li diris: Mi
estas la Filo de Dio. 44 Kaj ankaŭ la rabistoj, kiuj
estis krucumitaj kun li, tiel same insultis lin.

45 Kaj de post la sesa horo fariĝis mallumo
sur la tuta lando ĝis la naŭa horo. 46 Kaj

ĉirkaŭ la naŭa horo Jesuo ekkriis per laŭta voĉo,
dirante: Eli, Eli, lama sabaĥtani? tio estas:
Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min? 47 Kaj
iuj el la apudstarantoj, aŭdinte tion, diris: Ĉi
tiu vokas Elijan. 48 Kaj tuj unu el ili kuris kaj
prenis spongon kaj plenigis ĝin per vinagro, kaj
metinte ĝin sur kanon, donis al li trinki. 49 Kaj
la aliaj diris: Lasu; ni vidu, ĉu venos Elija,
por savi lin. 50 Kaj Jesuo, denove kriinte per
laŭta voĉo, ellasis for la spiriton. 51 Kaj jen la
kurteno de la sanktejo disŝiriĝis en du pecojn
de supre ĝis malsupre; kaj la tero tremis; kaj
la rokoj diskrevis; 52 kaj la tomboj malfermiĝis,
kaj multaj korpoj de dormantaj sanktuloj leviĝis,
53 kaj elirinte el la tomboj post lia releviĝo, ili
eniris en la sanktan urbon kaj aperis al multaj.
54 Kaj la centestro, kaj tiuj, kiuj estis kun li
gardantaj Jesuon, kiam ili vidis la tertremon kaj
la okazantaĵojn, tre timis, dirante: Vere ĉi tiu
estis Filo de Dio. 55 Kaj tie estis multaj virinoj,
rigardantaj de malproksime, kiuj sekvis Jesuon
el Galileo, servante al li; 56 inter kiuj estis Maria
Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo kaj
de Joses, kaj la patrino de la filoj de Zebedeo.

57 Kaj kiam vesperiĝis, venis riĉulo, nomata
Jozef, el Arimateo, kiu mem estis disĉiplo de
Jesuo: 58 tiu, irinte al Pilato, petis la korpon de
Jesuo. Tiam Pilato ordonis doni ĝin. 59 Kaj Jozef
prenis la korpon, kaj envolvis ĝin en pura tolaĵo,
60 kaj metis ĝin en sian novan tombon, kiun li jam
elhakis en la roko; kaj li alrulis grandan ŝtonon
al la enirejo de la tombo, kaj foriris. 61 Kaj Maria

Magdalena estis tie, kaj la alia Maria, sidantaj
apud la tombo.

62 La sekvantan tagon, kiu estas la tago post la
Preparado, la ĉefpastroj kaj la Fariseoj kolektiĝis
al Pilato, 63 dirante: Sinjoro, ni ekrememoras, ke
tiu trompanto diris, dum li ankoraŭ vivis: Post tri
tagoj mi releviĝos. 64 Ordonu do, ke oni gardu la
tombon ĝis la tria tago, por ke liaj disĉiploj ne
venu kaj ne forŝtelu lin kaj ne diru al la popolo:
Li releviĝis el la mortintoj; kaj la lasta trompo
estus pli malbona, ol la unua. 65 Pilato diris al
ili: Vi havas gardistaron; iru, kaj gardu ĝin laŭ
via eblo. 66 Tial ili foriris kaj gardis la tombon,
sigelinte la ŝtonon, kune kun gardistaro.

28

1 Kaj sabate malfrue, kiam eklumis por la
unua tago de la semajno, venis Maria Magdalena
kaj la alia Maria, por vidi la tombon. 2 Kaj
jen okazis granda tertremo; ĉar anĝelo de la
Eternulo malsupreniris el la ĉielo, kaj venis kaj
derulis la ŝtonon, kaj sidiĝis sur ĝi. 3 Lia aspekto
estis kiel fulmo, kaj lia vestaĵo estis blanka, kiel
neĝo; 4 kaj pro timo al li la gardistoj tremis, kaj
fariĝis kiel malvivuloj. 5 Kaj la anĝelo responde
diris al la virinoj: Ne timu; ĉar mi scias, ke vi
serĉas Jesuon, la krucumitan. 6 Li ne estas ĉi tie;
ĉar li leviĝis, kiel li diris. Venu, vidu la lokon,
kie la Sinjoro kuŝis. 7 Kaj iru rapide, kaj diru al
liaj disĉiploj: Li leviĝis el la mortintoj, kaj jen li
iras antaŭ vi en Galileon; tie vi vidos lin; jen mi
sciigis al vi. 8 Kaj ili rapide foriris de la tombo

kun timo kaj granda ĝojo, kaj kuris, por sciigi
al liaj disĉiploj. [9] Kaj jen Jesuo renkontis ilin,
dirante: Saluton. Kaj alveninte, ili ekprenis liajn
piedojn kaj adorkliniĝis al li. [10] Tiam Jesuo diris
al ili: Ne timu; iru, diru al miaj fratoj, ke ili foriru
en Galileon, kaj tie ili min vidos.

[11] Kaj dum ili iris, iuj el la gardistoj venis
en la urbon, kaj rakontis al la ĉefpastroj ĉiujn
okazintaĵojn. [12] Kaj kunveninte kun la pliaĝuloj,
ili konsiliĝis kune, kaj ili donis al la soldatoj
multe da mono, [13] dirante: Diru: Liaj disĉiploj
venis nokte, kaj forŝtelis lin, dum ni dormis.
[14] Kaj se la provincestro tion aŭdos, ni konvinkos
lin, kaj liberigos vin de ĉia zorgo. [15] Kaj ili prenis
la monon, kaj faris, kiel ili estis instruitaj; kaj tiu
diro disvastiĝis inter la Judoj ĝis hodiaŭ.

[16] Sed la dek unu disĉiploj iris en Galileon, sur
la monton, kiun Jesuo jam difinis al ili. [17] Kaj
kiam ili vidis lin, ili adorkliniĝis al li; sed kelkaj
dubis. [18] Kaj Jesuo venis al ili, kaj diris al ili:
Estas donita al mi ĉia aŭtoritato en la ĉielo kaj
sur la tero. [19] Iru do kaj disĉipligu ĉiujn naciojn,
baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la
Filo kaj de la Sankta Spirito; [20] instruante ilin
observi ĉion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi
estas kun vi ĉiujn tagojn, ĝis la maturiĝo de la
mondaĝo.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 13 Feb 2020
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515